

PRO KŘESŤANSKÉ SPOLEČENSTVÍ

DIECÉZNÍ ČASOPIS

setkání

4

duben 2012
ročník XXII.



Rok otce biskupa Hloucha

(...) chceme vzpomenout na vzácného člověka, kterého starší generace chová v srdci s posvátnou úctou: otce biskupa ThDr. Josefa Hloucha. V pondělí 26. března to bylo 110 let od jeho narození. Toužím spolu s vámi poděkovat Pánu Bohu za jeho život a službu českobudějovické diecézi.

(...) Chci využít této příležitosti dnes k zahájení „Roku otce biskupa Hloucha“.

Narodil se 26. března 1902 v Lipníku u Třebíče. Kněžské svěcení přijal 5. července 1926. Jeho světitelem byl arcibiskup Prečan. V roce 1934 byl promován na doktora teologie a posléze se

Pokračování na 3. straně.

Po čtyřiceti letech

O dvou nedělích před Velikonocemi jsme my, budějovičtí diezezí, mohli vyslechnout hned dva pastýřské listy. Jeden připomínal skvělou osobnost biskupa mons. Josefa Hloucha a otevřel tzv. „hlouchovský rok“. Druhý pak byl výzvou k celodiecezní sbírce na spolufinancování rekonstrukce katedrály sv. Mikuláše, která je již v plném proudu. Obě skutečnosti může spojovat ono čtyřicetiletí, jež nás zhruba dělí od smrti „pastýře lidu svého“ a také od poslední velké opravy, která se v katedrále uskutečnila.

Jistě bude velice užitečné oživit vzpomínky na člověka, jehož mnozí z nás považujeme za svatého, ale nepochybně i vzpomínky na události, které byly spjaty s tou dobou, které říkáme normalizace.

Doba čtyřiceti let je také důležitý biblický symbol, po čtyřiceti letech se mnohé mění, je možné se ujmout nové obnovy, která pak přináší nové starosti a novou nutnost zodpovědnosti. I nitro katedrály má být obnoveno po čtyřiceti letech.

Oprava vnitřku se děje nutně „za zdí“ a je bohužel málo viditelná, o to je důležitější, aby se občas něco dostalo ven, aby každý věřící měl představu, jak bude „jeho“ katedrála vypadat. Návštěva dne otevřených dveří, obcházení budovy a nahlížení kolemjdoucích do pootevřených dveří je, myslím, svědectvím nejen o zvědavosti, nýbrž i o vztahu ke katedrále ať už jako kulturnímu objektu, patřícím do města, tak jako k místu, kde se shromažďuje a slaví své bohoslužby křesťanské společenství.

Co se tedy v uplynulých několika měsících v katedrále sv. Mikuláše událo?

Po vystěhování lavic, soch, obrazů a dalších součástí interiéru to byly především bourací práce, které budily pozornost. Hluk sbíječek není pro kostel obvyklý, nanejvýš pak pokud se

ozývá od brzkého rána až do deváté hodiny večer. Výsledkem bylo vyvezení desítek kontejnerů sutí z bývalé podlahy, včetně podlahového topení. Další důležitou fází bylo otevření tří krypt pod presbytářem a postranními kaplemi a navazující archeologický průzkum. O něm informovaly sdělovací prostředky a na některé výsledky průzkumu si budeme ještě muset počkat do léta. Např. se dozvíme, jakými nemocemi trpěli naši předkové, kteří zde byli pohřbeni.

Za zmínku stojí jistě i provedená hydroizolace, jež by měla zabránit vztlínání vlhkosti do stěn i podlahy chrámu.

Lednové mrazy přerušily na čas i práce v katedrále, ne však na dlouho. V současné době je již po celé ploše vybetonovaná vrstva, připravená na instalaci trubek pro topení, s korytky na vedení kabelů pro osvětlení, ozvučení a zabezpečovací zařízení. Mramorová dlažba bude pláštěm a zároveň okrasou této schované funkční části. To vše naši katedrálu však ještě čeká. A nejen to, restaurátorské práce na freskách, nové vymalování instalace zrenovovaných varhan a celé vybavení presbytáře... Ten, kdo by chtěl zahlédnout náhled nového interiéru, má takovou možnost na webových stránkách Biskupství www.bcb.cz.

Jako vznešený solitér stojí již několik dnů v presbytáři kulatý, sedmitunový oltář z nádherného carrarského mramoru. Nyní je obnažený, bez plátna, tak jako všechny oltáře před velikonoční vigilií. Opuštěný, podobně jako Kristus ve svém utrpení. Symbolicky čeká na to, abychom mu přinesli smysl jeho existence svou přítomností.

Kostel, oltář a mnohé jiné symboly potřebujeme na cestě k Bohu. Kéž je nám všem i tato obnova vnitřku katedrály symbolem a výzvou k vlastní obnově našeho nitra.

Štěpán Hadač, pastorační asistent



PODPOŘENO Z EVROPSKÉHO FONDU
PRO
REGIONÁLNÍ ROZVOJ
Směr budoucnost - cíl prosperita



Projekt „Turistické, kulturní a společenské zázemí v areálu katedrály sv. Mikuláše a děkanství v ČB“ je spolufinancován z grantu Evropského fondu pro regionální rozvoj (ROP Jihovýchod).

OBSAH

Z BISKUPSKÝCH DIÁŘŮ	3
Tři ukradené sochy z Říma se vrátily	4
Velikonoce za války v Č. Velenicích	4
Dovršení obětavého života	5
Dominikánské letní misie - P. Mayer, OP	6
Misijsní koláč ve St. Rožmitále a poštovní hra	6
Srílančané Krista znají	7
Oblátská misie v Pákistánu	7
A Duch ho vyvedl na poušť	7
Duchovní cvičení ve Štěkni	7
DIECÉZNÍ CENTRUM MLÁDEŽE	
SAM	8
Diecézní setkání mládeže v Č. B.	8
Pozvání na setkání mládeže	8
DIECÉZNÍ CHARITA INFORMUJE	
Informační setkání pro cizince	9
Hledáme dobrovolníky	9
Z činnosti FCH Netolice	9
Charita Bílá Hůrka pomáhá	10
DIECÉZNÍ KATECHETICKÉ STŘEDISKO	
Jarní prázdniny ve VKS Tábor	10
Velikonoční dílna v Táboře	10
Ministrantský víkend	11
Víkend pro dívky	11
Věříme v Ducha sv., sv. církev obecnou	11
DIECÉZNÍ CENTRUM PRO RODINU	
Ztratili jsme nebo získali? A k čemu jsme došli?	12
DCR nabízí	12
Jabok? Ojedinelá zkušenost	13
Farní pouť za sv. Anežkou	13
POŠTOVNÍ SCHRÁNKA	
Jan Kukla, ročník 1921	14
Izrael je moje láska na 1. i 2. pohled	15
Světlo Hospodinovo	16
K četbě doporučujeme	17
PERSONALIA	17
Karmelitánské nakladatelství	17
Radio Proglas	18

Příští číslo vyjde 14. 5. 2012.

Uzávěrka je 4. 5. 2012.

Měsíčník AKTUALITY - SETKÁNÍ

Vydává z pověření českobudějovického biskupství
Sdružení sv. Jana Neumanna v Č. Budějovicích.

Redakce (poštovní adresa):

Kanovnická 10, 370 01 České Budějovice
tel.: 380 420 334, e-mail: setkani@bcb.cz

Rídí redakční rada - zodpovídá P. Adolf Pintř

Výkonná redaktorka: Mgr. Petra Lísková

DTP: Mgr. Helena Machulová

Tisk: Protisk, České Budějovice

Evidenční číslo MK ČR E 6603

Cena 16 Kč a poštovné.

ISSN 1212-8074

Redakce si vyhrazuje právo na úpravu a krácení
rukopisů a nezodpovídá za obsah inzerce.

Pokračování z 1. strany.

stal docentem a řádným profesorem. V létě 1947 (bylo mu 45 let) byl papežem Piem XII. jmenován 9. českobudějovickým biskupem. Svého úřadu se ujal v neděli 7. září 1947. Neuvěřitelně brzy po svém nástupu si získal srdce všech lidí, katolíků i nevěřících. Po únoru 1948 byl internován, izolován a odstraněn ze své diecéze.

Niterný vztah k diecezánům vyjádřil v básni „Milion duší“. Z jeho rozjímání vznikla slavná „Minutěnka“, několikrát a nyní znovu vydaná.

9. června 1968 se vrátil do diecéze, ke katedrále a na biskupství. Za čtyři roky, 10. června 1972 zemřel v pověsti svatosti. Ve své závěti napsal: „Všechny vás v srdci na věčnost nesu“.

Z pastýřského listu českobudějovického biskupa mons. Jiřího Paďoura, OFMCap., k jubileu 110. let od narození otce biskupa Josefa Hloucha.

ROK OTCE BISKUPA HLOUCHA

25. března 2012 Zahájení

9. června 2012 Bohoslužba k 40. výročí smrti biskupa J. Hloucha s následným odhalením pamětní desky na budově biskupství
Odpolední pobožnost u hrobu otce biskupa Josefa Hloucha.

DALŠÍ PROGRAM JUBILEA:

Podzim Vzpomínkový večer na biskupa Josefa Hloucha
Výstava ve spolupráci se Státním okresním archivem
Zahájení diecézního informačního procesu k eventuální beatifikaci.
8. června 2013 Symposium Teologické fakulty JU
9. června 2013 Ukončení roku (41. výročí smrti).

KOMISE K OSLAVÁM BISKUPA JOSEFA HLOUCHA

Českobudějovický biskup mons. Jiří Paďour, OFMCap. ustanovil přípravnou komisi k oslavám jubileí biskupa mons. Josefa Hloucha ve složení Mons. Pavel Posád, P. Dr. Zdeněk Mareš, P. prof. Martin Weis a P. Mag. theol. Stanislav Brožka.

Z BISKUPSKÝCH DIÁŘŮ

17. 4. Kájov - Vikariátní konference vikariátu Český Krumlov (9.30 hod.)

- biskup Jiří

19. 4. (čt) České Budějovice, biskupství - Setkání se zasvěcenými vdovami (10.30 hod.) - biskup Pavel

20.-22. 4. (pá-ne) Velehrad - Rekolekce pro katechety - biskup Pavel

23.-25. 4. (po-st) Erlebachova bouda - Zasedání ČBK - oba biskupové

28. 4. (so) Brno - Setkání se zasvěcenými vdovami - biskup Pavel

29. 4. (ne) Kamenný Újezd - Břimování - biskup Jiří

3. 5. (čt) Praha, Arcibiskupský seminář - Mše sv. pro bohoslovce - biskup Pavel

4.-5. 5. (pá-so) Cvikov - Rekolekce - biskup Pavel

7. 5. (po) Velehrad - Mše sv. (Studentský Velehrad) - biskup Jiří

11. 5. (pá) Praha - Regionální konference východní evropské unie seniorů - biskup Pavel

12. 5. (so) Sv. Hostýn - Pout' lékařů - biskup Pavel

13. 5. (ne) Netolice - Břimování - biskup Jiří

Jaroměřice n. Rokytinou - Mše sv. k výročí úmrtí majitele panství Jana Adama Questenberka - biskup Pavel

15. 5. (út) Klášter u Nové Bystřice - Vikariátní konference - biskup Jiří

České Budějovice, biskupství - Postgraduál - biskup Pavel

17. 5. (čt) České Budějovice, klášterní kostel - Slavnost Nanebevstoupení Páně (17 hod.) - biskup Jiří

Sušice - Udílení akolytátu (18 hod.) - biskup Pavel

Údaje z diářů biskupů jsou podle stavu v době uzávěrky, případné změny nejsou vyloučeny.

-pa-

Tři ukradené sochy z Říмова se vrátily

Koncem roku 2008 a na jaře roku 2009 otřásla poutním místem Římovem nová mohutná vlna krádeží, kdy bylo ze zamřížovaných kaplí pašijové cesty v krajině odcizeno deset hodnotných soch (zastavení U chromého Žida, U děvčinky, Malý a Velký Pilát). Na základě konstatování bezmocnosti farnosti, obce i Policie ČR byly v roce 2009 všechny kaple vyklizeny a poutníci a turisté se musí spokojit jen s fotografickými reprodukcemi, umístěnými ve výklencích kaplí. Problematické jsme se věnovali např. v článku „Ztráty kulturního dědictví. Ohlédnutí po dvaceti letech“ (Setkání 2009, č. 11, s. 8-9, v internetové podobě [HYPERLINK „http://pamatky.bcb.cz/clanky/Ztraty-kulturniho-dedictvi.html“](http://pamatky.bcb.cz/clanky/Ztraty-kulturniho-dedictvi.html) <http://pamatky.bcb.cz/clanky/Ztraty-kulturniho-dedictvi.html>).

Začátkem letošního roku se objevila zpráva, že byly zadrženy tři sochy, které pocházejí z římovské pašijové cesty, a proslýchalo se, že k jejich náhodnému objevení pomohlo pátrání po čtyřech obrazech Emila Filly, ukradených ze zámku Peruc na Lounsku. Krajské ředitelství policie Královéhradeckého kraje, územní odbor Rychnov nad Kněžnou, na základě příkazu



Okresního soudu v Rychnově nad Kněžnou, nechalo provést domovní prohlídku u osoby jménem J. M. a přitom byly mimo jiné nalezeny tři sochy z Říмова. J. M. se k původu odňatých

věcí odmítl vyjádřit. Lze však jasně dokázat, že jde o římovské sochy, odcizené 7. června 2009 z kaplí Malý a Velký Pilát na římovské pašijové cestě: voják ze zastavení zvaného „Malý Pilát“, dále Kristus bičovaný a Kristus trním korunovaný z velké kaple zv. „Velký Pilát“. Dne 20. února 2012 byly znečištěné a částečně poškozené sochy zástupcem farnosti Římov za přítomnosti diecézního konzervátora a jednoho z farníků převzaty od Policie ČR a téhož dne na náklady farnosti dopraveny z Liberce do církevního depozitáře ve farnosti Římov. Za zmínku stojí, že v předchozích letech byla roku 2000 zadržena socha Krista (ovšem přerýznutá) u starožitníka Václava Skaly v Táboře (viz Setkání-Aktuality 2001, 12. 2., s. 2) a v roce 2003 se na tržnici v Praze-Holešovicích objevily dvě sochy apoštolů z kaple Poslední večeře Páně (viz Setkání-Aktuality 2003, 1. 4., s. 3). Duchovní správce farnosti Římov P. Tomáš Koňářík, O. Cr., vyzval věřící na pašijové cestě o letošní Květné neděli, aby se vytrvale modlili za nalezení a navrácení ostatních odcizených soch.

Jiří Černý, Diecézní konzervátorské centrum

Velikonoce za války r. 1945 v Českých Velenicích

Svátek Sedmibolestné Panny Marie dne 23. března 1945 byl jarní den plný slunce. Ve farnosti to byl den velikonoční svátosti smíření. Mnoho věřících se jí zúčastnilo, aniž by tušili, že pro mnohé z nich toto svaté přijímání bude chlebem na cestu do věčnosti. V 11.30 hod. se nad obzorem objevila ohromná eskadra stříbrných ptáků. Během půl hodiny spadlo přes 3.600 pum. Jas jarního dne zanikl v odporném pachu síry, kouře a krve, ve zděšených výkřicích a nářku. Kolem dokola obraz jako při zániku světa. Poslední opravná vagónů v Říši, která jediná byla dosud ještě v provozu, byla smetena z povrchu země. Celé nákladní nádraží bylo „vygumováno“. Sto čtyři domy byly zničeny úplně, ostatní byly více či méně poškozeny. A bilance lidských životů? Skutečný počet nikdy zveřejněn nebyl.

Z kostela se vynesly lavice. Mrtví se pokládali na podlahu, kde leželi tak dlouho, než se zjistila jejich totožnost. V úterý bylo pohřbeno 216 mrtvých v rakvích. Zbývající byli později pohřbeni bez rakví, protože truhláři nestačili. Když jsem šel k oltáři sloužit mši sv., kráčel jsem přes mrtvolky. Bohoslužby byly rušeny výkřiky příbuzných, kteří poznávali své mrtvé.

Jedna událost těchto dnů mi zvláště utkvěla v paměti. Když jsem po mši sv. chtěl opustit kostel, vstoupila mladá matka, aby pátrala po svém pohřešovaném dítěti. Leželo tu klidně v krátkých kožených kalhotách a košili, jak bylo při hře překvapeno andělem smrti. Tlak vzduchu mu roztrhl plíce.

„Zde leží vaše dítě. Když Bůh spočítal své anděly, zjistil, že mu ještě jeden chybí.“

Zoufalý výkřik mladé matky: „Prosím vás, vykropte mého kloučka dobře, hodně dobře!“ Než

jsem se nadál, ucítil jsem měkké paže kolem krku a polibek na tváři. Láska je elementární síla, silnější než smrt.

Boží hrob jsem postavil za stálých hloubkových náletů. Nebojácné děti jednoho inženýra mi pomáhaly. Když letadla poletovala jako sršně, ženy prchaly do kostela, tlačily se ke stěnám s voláním: „*Panno Maria, pomoz!*“

Otřesné bylo vzkříšení těchto velikonoce 1945. Lustr bez světél se houpal v průvanu. Svíčky byly chráněny červeným celofánem a krvavě blikaly. V kostele leželi ještě nepohřbení. V takovém prostředí se ozvala slova: „*Kristus vstal vpravdě, aleluja!*“

Na Boží hod jsme obědvali v šest hodin večer, když se obloha uklidnila. Nebylo světlo, nebyla voda, nebylo jediné celé okno ve městě. Matriky jsem před vlhkem ukryl ve WC.

Později přišly sněhové vánice. Při mši sv. jsem musel svatou hostii přidržit prstem, aby ji vítr neodnesl.

Při hloubkových náletech přišel o život i otec sedmi dětí. Dali ho do věžního prostoru kostela. Plačící děti ho svými ručkama ohmatávali po celém těle s voláním: „*Tati, tati!*“

První májovou pobožnost jsem slavil klečící ve vodě a s deštníkem v ruce. Děšť prosakoval betonovým stropem kostela jako síť.

Pak přišla sovětská armáda a 23. května 1945 přešly České Velenice z tisícileté Říše zpět do českých rukou.

Jednou jsem ve své bezmocnosti sestoupil do sklepa, kde byla uchována Nejsvětější svátost, a plakal jsem. Měl Ježíš útěchu pro moji sklíčenost? Smuten jsem zase opustil sklep. Je-

žíš mlčel. Anebo přece ne? Jeho odpověď přišla jinak. Než jsem očekával. Když jsem opustil sklep a vstoupil do plného světla, promluvil ke mně Ježíš tichý a skrytý v podobě bílé hostie skrze tvora, který je ještě tišší než on. Byl to vlčí mák v kráteru po pumě na zahradě. Sám a opuštěn, nedotknut okolním zpusťšením kolébal se jeho květ na tenkém stvolu ve vánku. Jako purpur vítězného vojevůdce zářil tento květ k zlatému slunci na blankytné obloze. V té chvíli mi bylo jako učedníkům na cestě do Emauz: „*Což nám srdce nehořelo, když s námi na cestě mluvil a otvíral nám Písma?*“ Řekl jsem si: Hle, tato květinka věří v život. Důvěruje svému Stvořiteli, který ji oděl krásněji, než byl oděn Šalamoun ve vši své nádheře. „*Jestliže Bůh tak obléká polní travu, která tu dnes je a zítra bude hozena do pece, neobleče tím spíše vás, malověrní?*“ (Mt 6,30) A ty? Chop se nové naděje a vše bude zase dobře. Hle, to je velikonoční poselství, které bych vám chtěl dát s sebou do vašich domovů - mladým a starým, pracujícím a nezaměstnaným, zdravým a nemocným, spravedlivým a hříšníkům.

Konečný smysl života není ve zmatku a smrti, ne ve zpusťšení a zoufalství, ne v hříchu a zlobě, ale v životě a lásce, ve vzkříšení a pokoji.

Neměl bych práva, vás takto těšit, nebýt toho, který všechnu tuto tíhu vítězně překonal a jenž o sobě řekl: „*Já jsem vzkříšení a život. Kdo věří ve mne, i kdyby umřel, bude žít.*“

P. Albert M. Guggenberger, OSM, který v Českých Velenicích působil do 8. 9. 1945. V r. 2002 zemřel v rakouském klášteře servitů v Gutensteinu ve věku 92 let, v 74. roce svého řeholního života.

Dovršení obětavého života (K úmrtí M. M. Gemmy Urbanové)

Ve středu 28. března 2012 zemřela někdejší dlouholetá generální představená Kongregace sester Nejsvětější svátosti M. M. Gemma Urbanová. Při této příležitosti se zamysleme nad jejím dlouhým obětavým životem.

Narodila se 8. prosince 1926 ve Znojmě. Toto její krásné rodné město, v němž se během dějin odehrály četné události, významné pro Čechy a Moravu, jako by předznamenalo její dlouhý obětavý život. 16. prosince 1926 byla ve slavném znojemském chrámu sv. Mikuláše pokřtěna jménem Vlasta. Byla to tedy Vlasta Urbanová. Měla ještě tři sourozence, kteří však všichni zemřeli v dětství, takže zůstala sama.

Asi po třech letech se rodina Urbanova přestěhovala do Nového Rantiřova blízko Jihlavy, odkud pocházela Vlastina matka. Po ukončení základní školy vystudovala Vlasta rodinnou školu v Jihlavě a později pak Řádový ústav pro vzdělání učitelek mateřských škol v Českých Budějovicích, který vedly sestry Kongregace Nejsvětější svátosti. Tyto sestry zde od založení své kongregace měly svůj mateřský klášter, kostel Božského Srdce Páně a několik stupňů dívčích škol, mezi nimi i ten ústav pro učitelky mateřských škol, na němž Vlasta Urbanová studovala. To byl vlastně první její styk s kongregací, v jejímž čele pak stála 18 let. Dne 31. srpna 1947 vstoupila do této kongregace a 12. července 1948, tedy už v době totality, při obřadu přijala řeholní jméno Marie Gemma. První řeholní sliby složila 13. července 1950.

Už v roce 1949 se naplno rozběhly totalitní zásahy proti řeholním sestrám. Napřed přišly na řadu církevní školy. K 1. květnu 1949 bylo zavřeno dívčí gymnázium, které sestry Kongregace Nejsvětější svátosti vedly. Jednotlivé třídy tohoto gymnázia byly rozděleny do různých středních škol v Českých Budějovicích, jak kde byly volné učebny. Oktáva tehdy přešla na Jirsíkov gymnázium. Řeholní sestry už pak nesměly učit ve školách a státní úřady je přemísťovaly do různých sociálních ústavů, kde pak pracovaly. A tak i sestra Gemma byla v červenci 1949 přeložena do Černožic (u Hradce Králové), kde sestry pracovaly v domově duchodců. Mateřský klášter byl z Českých Budějovic přeložen státními úřady do Dolních Albeřic v Krkonoších. S. Gemma byla pak od 1. října 1951 ještě se čtyřmi dalšími sestrám přeložena do nově otevřeného Domova odpočinku v Anenské Studánce, okres Ústí nad Orlicí. V době svého tamějšího působení složila 15. srpna 1957 tajně doživotní sliby v Tvoršovicích, okres Benešov, kde sestry této kongregace také pracovaly. Od 1. srpna 1959 zastávala v Anenské Studánce místo vedoucí ústavu, který byl v r. 1965 přeměněn na ústav pro duševně postižené ženy. V tomto ústavu pracovala sestra Gemma do 30. září 1984.

Pak byla přeložena do tehdejšího mateřského kláštera v Dolních Albeřicích, kde se po pěti letech dočkala spolu s ostatními sestrám i s námi se všemi konce totalitního režimu. Nastal čas svobody, ovšem také čas práce a starostí. V ma-



teřském klášteře v Českých Budějovicích byl Dům dětí a mládeže, v budově církevní školy státní základní škola a kostel Božského Srdce Páně opravovalo budějovické děkanství. Budovy byly sestrám vráceny (státní škola tam podle zákona mohla být ještě deset let). Do návratu sester do Budějovic se muselo vykonat ještě hodně práce, která se ale musela řídit „na dálku“ z Dolních Albeřic. Už tehdy byly známy velké organizační schopnosti sestry Gemmy, a tak nebylo divu, že na generální kapitule v Dolních Albeřicích byla 27. prosince 1991 zvolena generální představenou kongregace.

Tím pro ni začalo nové, náročné a obdivuhodně plodné období. Obnovu mateřského kláštera musela ještě dlouhou dobu řídit z Dolních Albeřic. Napřed byl opraven kostel Božského Srdce Páně. Pak přišla na řadu budova kláštera, kterou bylo také třeba opravit a upravit pro život a působení sester. V r. 1992 se sem sestry vrátily a pod vedením generální představené se horlivě pustily do obnovy kláštera. Zřizovací listinou z 22. 1. 1992 M. M. Gemma Urbanová obnovila v budějovickém klášteře Církevní mateřskou školu, která zahájila svou činnost 1. září 1992. O tuto mateřskou školu je mezi rodiči velký zájem, dnes je v ní ve třech třídách 75 dětí.

Pod vedením M. M. Gemmy byl pak během 90. let 20. století obnoven a upraven celý klášter i se zahradou, takže dnes je toto místo překrásnou oázou klidu uprostřed města, svědectvím organizačních schopností M. M. Gemmy a horlivé a obětavé práce sester kongregace.

Začátkem roku 2002 se zjistilo, že při opravě kostela došlo k přehlédnutí a nad pravou stranou chrámové lodi směrem do Rudolfovske ulice bude nutné opravit krov. M. M. Gemma zase všechno zařídila, kostel se na několik měsíců zavřel, mše sv. se sloužila jen pro sestry v klášterní kapli a mezitím se kostel opravil. Přes veškerou snahu se nepodařilo dokončit opravu do poutní slavnosti, která tehdy připadala na pá-

tek 7. června, ale v dalším týdnu se vše dokončilo a v neděli 16. června zase slavnostně začaly bohoslužby v kostele. I v tom se projevila její pečlivost a zodpovědnost.

Generální představené stále ležela na srdci obnova církevní základní školy v jejích klášteře. Deset let po skončení totalitního režimu tam ještě byla státní základní škola, ale už se vedla jednání o zřízení církevní školy v těchto prostorech. Po různých jednáních bylo rozhodnuto, že tato základní škola bude součástí biskupského gymnázia, a tak od 1. září 2002 existuje Biskupské gymnázium Jana Nepomuka Neumanna a Církevní základní škola v Českých Budějovicích. Ta základní škola sídlí právě ve školní budově Kongregace sester Nejsvětější svátosti. V tomto školním roce má škola 481 žáků.

Bez schopností a práce M. M. Gemmy Urbanové by k tak rozsáhlé a dokonale obnově kláštera a církevních škol jistě nedošlo. Bylo proto samozřejmé, že 27. prosince byla generální představenou zvolena podruhé a 18. října 2003 potřetí.

Obnova kláštera a hlavně základní školy ji stála hodně práce a úsilí. Budova školy nebyla v posledních letech před předáním církvi moc udržována. Měla-li tam být zřízena církevní škola, bylo třeba provést hodně přestaveb a úprav, aby vše odpovídalo hlavně hygienickým předpisům. Díky M. M. Gemmě se vše podařilo jak s budovou kostela, tak i kláštera a církevní školy. Ona se uměla s každým domluvit, uměla ocenit dobrou práci, získat dobré řemeslníky i umělce – a také sponzory, takže není divu, že jí všechno jakoby „rostlo pod rukama“. Tím se jejich klášter v Českých Budějovicích se vším, co k němu patří, mohl doslova zaskvěť v plné kráse.

17. října 2009 skončilo třetí volební období, pro které byla M. M. Gemma zvolena představenou. Je možné, že to byl „nejvyšší čas“, protože pak se její zdravotní stav dost rychle zhoršoval a zbytek svého života prožila s velkými zdravotními potížemi. I zde se projevil její velký duch a upřímnost celoživotního zasvěcení se Bohu. Své zdravotní potíže i bolesti nesla velmi trpělivě, posilována svátostnou milostí, takže svůj životní kříž donesla věrně a trpělivě až do konce.

Zemřela v mateřském klášteře své kongregace ve středu 28. března 2012 ve věku 85 let. Rozloučili jsme se s ní v pondělí 2. dubna ve 14 hod. v kostele Božského Srdce Páně zádušní mší sv., jejímž hlavním celebrantem byl česko-budějovický diecézní biskup mons. Jiří Paďour, OFMCap. Pohřbu se zúčastnil také litoměřický biskup mons. Jan Baxant, bývalý generální vikář diecéze Limburg v Německu mons. Günther Geis, a řada kněží nejen z česko-budějovické diecéze. Po posledním rozloučení v kostele byla převezena na hřbitov v Českých Budějovicích – Mladém a pohřbena mezi své spolusestry, aby tam očekávala slavné vzkříšení.

Všemohoucí a nejvyšší milosrdný Bůh ji jistě odmění za její celoživotní věrnost, obětavost a trpělivost.
Václav Kulhánek

Dominikánské letní misie – P. Pavel Mayer, OP

Misie - to slovo bývá spojeno s Afrikou nebo ještě tak s jižní Amerikou. Ale misie v Česku...? A přece tu byly a díky Bohu zase jsou.

Až do roku 1950 byly známé lidové misie redemptoristů, které se obracely do „vlastních řad“ a oživovaly víru ve farnostech. V současné době je Česká republika téměř misijním územím. Tak, jako se mění doba, životní styl a postoje lidí, mění se i formy a metody misijní práce. Pokud mají oslovit současného člověka, musí hovořit alespoň částečně jeho jazykem a reagovat na jeho potřeby.

Po 2. vatikánském koncilu vznikala laická hnutí; většina z nich se věnuje evangelizaci, což je dnes častěji používané slovo než misie. Pozadu nezůstávají ani tradiční řeholní řády. Dominikáni a františkáni, kteří se věnují převážně evangelizaci ve městech, a redemptoristé, kteří se vrátili k obnově farností formou lidových misí. Církev musí být otevřená, hlásající. Evangelizace patří bytostně k církvi i k dominikánskému řádu. Jeho řádové heslo „*Contemplata aliis tradere - předávat ovoce vlastního rozjímání*“ je naprosto jednoznačné. Pořádají letní dominikánské misie. V 1. polovině 90. let začínaly misie tzv. „autobusem“. Byl to skutečný autobus, který řádu zapůjčila organizace Kirche in Not, ovšem uzpůsobený tak, aby v něm misionáři mohli bydlet. Obsahoval i knihovnu a jednoduše se dal upravit na bohoslužebný prostor. „Mi-

sionáři“, převážně mladí lidé, kteří autobusem tenkrát jezdili, nebyli nijak zvlášť vyškoleni, určitě se dopouštěli spousty chyb, ale přesto byli hlavně ve školách vstřícně přijímáni. Posléze tato aktivita přestala plnit svůj účel a autobus odjel sloužit do východní Evropy.

Časem se misijní aktivita koncentrovala do doby tzv. Letních dominikánských misí. Jejich obsahem je osobní evangelizace, přímý způsob oslovení, který jde k věci. Probíhají v nejužším kontaktu s místní farností. Misionáři jezdí tam, kam je kněz pozve nebo biskup pošle. Prvotně se však modlí za pozvání na správné místo.

Tento typ misí je určen pro menší města velikosti např. Krnova, Rakovníku nebo Tanvaldu. Misijní tým do farnosti ještě před započítím misí jezdí, vysvětluje, o co jde, misionáři se modlí a zvou místní farníky ke spolupráci. Snaží se uvědomit obyvatele v daném místě, že budou misie. Dopředu jedná s místní samosprávou, která velmi často zapůjčí prostory. Zveřejňují program, který tvoří přednášky, koncerty, představení apod. Jedná se o tři setkání s místní farností před započítím misí. Farníci se za misie modlí a mohou se, pokud chtějí, zapojit do jejich aktivit. Pro farnost je možné v rámci misí uspořádat rekollece.

Vlastní misie začínají v momentě, kdy se misionáři sjedou na daném místě. Tým tvoří asi 40 lidí, kteří společně bydlí a modlí se. Misie

začínají v neděli slavnou mší sv. V týdnu chodí po městě dvojice, které oslovují kolemjdoucí a navštěvují i lidi doma. Pořádají přednášky na misijní témata a kulturní představení.

Misionáři pracují i s dětmi. Jsou vedeni láskou, respektem k lidem, přesvědčením, že nejsme lepší než druzí. Důležitá je otevřenost k potřebám lidí, nabídka modlitby, hovor o Bohu.

Nevyhýbají se ani sporným otázkám. Celou dobu probíhá adorace s modlitbou za misie. Lidé, kteří projeví zájem, jsou svěřeni do péče kněze nebo různých společenství. Při bytových misiích nechávají těm, co nejsou doma tzv. „nezadrženky“, pohlednice s obrázkem něčeho krásného, co stvořil Bůh, a s biblickým citátem. Každý večer je duchovní program.

Program misí směřuje k vyvrcholení, kterým může být třeba slavná mše sv. sloužená místním biskupem nebo biřmování. Úspěšnost nelze přesně hodnotit, misionáři odhadují, že 10-20% oslovených má zájem o rozhovor a chce slyšet víc. Důležitý je i záchyt nepraktikujících křesťanů a mládeže.

Misie krom toho přispívají ke zvýšení sebevědomí místní farnosti. Lidé se pak nestydí veřejně přiznávat, že věří, křesťansky žijí a také aktivity farnosti jsou poté více veřejné.

Misie mají tři fáze – přípravu, průběh a doznění; všechny tři je třeba prožívat především ve farnosti.

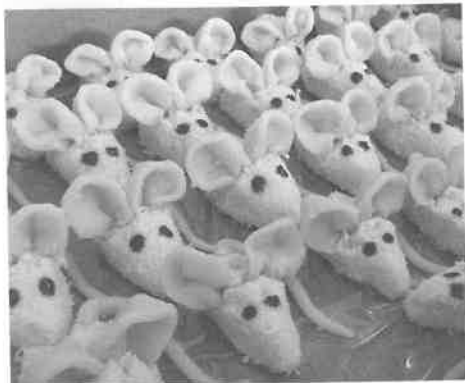
P. Tomas van Zavrel

MISIJNÍ KOLÁČ VE STARÉM ROŽMITÁLE A POSTNÍ HRA S DĚTMI

V naší farnosti ve Starém Rožmitále proběhla o čtvrté postní neděli akce *Misijní koláč*, kterou pořádáme už od r. 2000.

Největší podíl na pečení mají maminky dětí, které chodí na náboženství, ale i těch, které do školy ještě nechodí. Letos napekly 20 druhů rozmanitého pečiva.

I děti mají rozdělené úkoly - ty trochu větší dostanou krabice se sladkými dobrotami a ty menší kasičky. Po mši sv. pak chodí před kostelem mezi farníky tak dlouho, dokud se vše nerozebere. Bez lidí, kteří při takové akci nabídnou konkrétní pomoc, by to nešlo a tak si farníci mohli dát i kávu a čaj, které připravily a rozlévaly paní Holanová, Hořejší a Drechslerová. Výsledek byl velmi milý - jak prohlásila jedna maminka, tato neděle byla nejen radostná, ale



Sladké výtvořky některých maminek byly přímo kouzelné.



Děti se soustředí na hru.

i úspěšná. Na Papežské misijní dílo od nás putovalo 5.530 Kč.

Při této akci se z naší farnosti stane velké společenství, které se spojí k pomoci převážně dětem, které žijí v bídě. Mám opravdu radost, že se Misijní koláč v Rožmitále ujal jako tradice.

Hned následující pátek jsme měli mši sv. pro děti. Připravila jsem s nimi malou Postní hru se symboly křížové cesty, kterou jsme představili během mše. Vypravěč četl jednotlivé části posledních událostí ze života Pána Ježíše před ukřížováním a děti k tomu předvedly výstižné symboly: kalich a placatý chléb, Jidáš - mince, Pilát - umyvadlo s vodou, vojáci - provaz, důt-

ky, trnová koruna, hřebíky, kladiva, kříž, atd. Celý příběh skončil navěšením malých křížků na hřeby kříže. Malé křížky jsme s dětmi vyráběly jako symboly našich hříchů. Nakonec děti kříž zakryly purpurovou látkou a poděkovaly Ježíši za jeho oběť.

Pěkné bylo i to, jak děti při obětních darech utvořily dvojřad a postupně podávaly jeden druhému na jedné straně velký hrozen vína a na druhé chléb. Pak středem prošla dvojice dětí s konvičkami a hostiemi. Děti byly moc šikovné, pilně vše nacvičily a opravdu se všechny obdivuhodně soustředily.

Katechetka Helena Hochmutová

Srílančané Krista znají, zjistila česká výprava

Míjíme sochu Buddhy uprostřed kruhového objezdu jedné z křižovatek hlavního města Srí Lanky Colomba. Osoba symbolizující největší náboženství země se na veřejných prostranstvích objevuje často. Při cestě na sever však zahlédneme také kříže hřbitovů, upravená prostranství před kostely a mariánské sošky ve vitrinách. „Na Srí Lance se podíl katolíků pohybuje kolem sedmi až osmi procent, ve zdejší diecézi dosahuje zhruba 35 procent,“ vysvětluje biskup diecéze Chilaw Valence Mendys.

Hovořili s ním účastníci české misijní a dokumentační výpravy na Srí Lanku (národní ředitel PMD v ČR P. Jiří Šlégr, filmový dokumentarista Martin Rýznar a redaktor Radia Proglas Filip Breindl), kteří zaznamenávali, jak prostředky od českých dárců pomáhají tamní církvi. „Navštívili jsme například kněžský seminář Naší Paní z Lanky ve městě Kandy, peníze od našich dárců poslouží také semináři sv. Jana Vianneye v Colombu - ten je určen pozdním povoláním - a viděli jsme rovněž řadu míst, kde zejména řeholní sestry pečují o sirotky a děti vyrůstající mimo rodinu,“ popsal P. Šlégr.



Poutní dům Tewatta, o Květné neděli 2012

Poznat Krista, žít s ním a předat ho druhým

„Je zde dobrá vůle a spolupráce napříč náboženskými skupinami, jsou zde však také fanatici a extrémisté,“ uvedl k situaci v zemi národní ředitel Papežských misijních děl Srí Lanky P. Reginald Saparamadu. Soužití hlavních vyznání - kromě křesťanství a buddhismu také islámu a hinduismu - příčinou větších konfliktů není, život na asijském ostrově však stále poznamenává dlouholetá občanská válka mezi tamilskými separatisty a většinovými Sinhálci. Česká výprava se o spolupráci mezi náboženskými skupinami přesvědčila při rozhovoru s buddhistickým mnichem Kothmalem Sumanarathanou, jehož komunita je v kontaktu s divčím sirotčincem sv. Leonarda, který ve městě Gampola provozuje kongregace sester blahoslavené Panny.

„Šířit víru je úkol, který vyplývá ze křtu,“ zdůrazňuje P. Saparamadu. „Vedeme děti k tomu, aby poznaly Ježíše, žily s ním a předávaly ho druhým.“ Dodal, že ročně místní věřící podpoří některou z misijních sbírek sumou kolem

100 tisíc amerických dolarů. „V diecézi Mannar na výzvu tamního biskupa řada rybářů či farmářů odevzdala ve prospěch misii svůj výdělek za jeden den,“ popsal P. Saparamadu.

Svatý týden u Naší Paní z Lanky

Na Srí Lance strávili členové české výpravy celý Svátý týden. Většinu bohoslužeb slavili ve farnosti sv. Petra a Pavla v Ragamě nedaleko Colomba, kde se nachází velký poutní kostel Naší Paní z Lanky postavený po 2. světové válce na poděkování za ochranu před japonským bombardováním ostrova. „Radujeme se z tohoto společenství víry a těšíme se, až pořízené materiály předložíme naší veřejnosti, snad i ji osloví svědectví zdejšího života s Kristem,“ uzavřel P. Jiří Šlégr.

P. Jiří Šlégr, Martin Rýznar, Filip Breindl

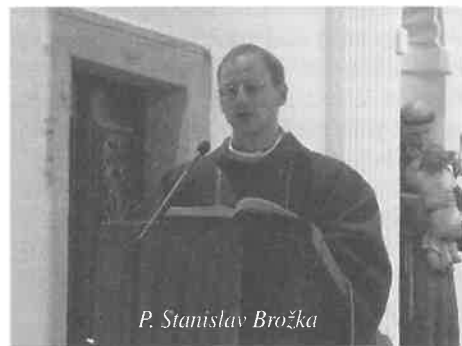
Oblátská misie v Pákistánu

V úterý 28. února přednášel v klokotském poutním domě Emauz P. Marek Adamczuk, OMI o své návštěvě v muslimském Pákistánu. V bohaté fotodokumentaci představil zemi se 170 miliony lidí, z nichž je přes 1 milion katolíků. Ti žijí pro vlastní bezpečnost v koloniích. Křesťané získávají půdu, žijí na vesnicích v poušti i ve městech a staví domy i kostelíky, které označují křížem. Z velké části používají jako stavební materiál nepálené cihly vlastní výroby. Proti kostelu je obvykle postavena mešita, ve městech jsou ale i krásné katedrály. Zdravotní péče je na velmi nízké úrovni, gramotnost je 48,7%. Kromě oblátů působí v Pákistánu i desítky školských pracovníků a bohoslovců. Je zastoupen řád dominikánů, františkánů a 28 společenství řádových sester. Křesťan zde nemá žádný hlas, těžko hledá práci, žije v nejistotě, ale je dobrým znem pro tuto asijskou zemi.

Dr. Rytíř

A Duch ho vyvedl na poušť...

Letošní postní duchovní obnovu na Klokotech připravil P. Mag. theol. Stanislav Brožka, který se spolu s námi zamýšlel nad tématem Ježíšových pokušení. Hned v úvodu nás upozornil, že tento příběh je jakousi vstupní branou do doby postní, neboť mu nasloucháme o 1. postní neděli. Církev nám každoročně předkládá zprávu o Ježíšově pobytu na poušti, avšak vždy v podání jiného evangelisty. Nejprve jsme byli seznámeni s návazností Ježíšových zkoušek na putování Izraele pouští. Poté P. Stanislav promluvil o Ježíšově křtu a o poslání, které s tím souvisí.



P. Stanislav Brožka

Zaujal mě poznatek, že hlavní ďáblou snahou bylo odvést Krista právě od splnění poslání „být Spasitelem“. Dále jsme na jednotlivých případech přemýšleli, jak nás pokušení může nenápadně přesvědčovat o zdánlivě dobré cestě. V závěru promluvy nás přednášející vyběhl k zamyšlení, jak toto všechno může souviset s prožíváním postní doby a naším životem vůbec. K tomu nám předložil následující podněty k úvahám a k osobní modlitbě: Co je mým posláním? Co mé poslání deformuje, kde vidím pokušení? Co mě od Boha odvádí? Jak se tomu bránit? Na osobitou promluvu P. Stanislava navazovala možnost svátosti smíření. Duchovní obnova vyvrcholila mší sv. P. Brožkovi upřímně děkujeme a přejeme mu hojnost Božího požehnání.

H. Boučková

Duchovní cvičení ve Štěkni



Ve dnech 26.-30.3. se uskutečnila zajímavá akce - duchovní cvičení v klášteře ve Štěkni, vedená P. Františkem Líznu, SJ. Cílem exercicií je zbavit se toho špatného, co do mého křesťanského života nepatří, a pak najít Boží vůli pro sebe; hledat, jaký plán má Bůh s mým životem, a rozhodnout se ho realizovat. Denní rozvrh při duchovním cvičení zahrnuje tříkrát

denně meditaci nad úryvkem z Písma a následnou reflexi, společnou konsideraci, denní slavení mše sv. a adoraci před Nejsvětější svátostí oltářní. Těchto cvičení se zúčastnilo 12 věřících, z toho 3 muži a 9 žen. Poděkování patří nejen P. Líznu, ale i sestrám z Congregatio Jesu, které vytvořily pro účastníky příjemné duchovní prostředí.

-šb-



DIECÉZNÍ CENTRUM MLÁDEŽE

SAM

O víkendu 9.-11. 3. 2012 proběhlo na Ktiši Setkání animátorů mládeže. Jelikož šlo o přípravou akci na Diecézní setkání mládeže, mohli se zúčastnit i zvědavci, kteří nejsou animátory.

S programem jsme začali už v pátek večer a to výbornou večerí. Posílení palačinkami jsme společně přemýšleli, jak namalovat velký plakát s mottem setkání. Většinu z nás se do malování nechťelo a tak jsme nechali nápady jen v našich hlavách.

Poslední tečkou dne byla večerní modlitba, ve které jsme děkovali za proběhlý den a prosili za ten nadcházející.

V sobotu jsme se probudili do krásného sluncem naplněného dne. Po ranní modlitbě se k nám připojila ještě jedna zpožděná duše, která konečně zhmotnila naše nápady na velký plakát.

Odpoledne jsme vyrazili na křížovou cestu, která nám měla přiblížit utrpení Našeho Pána. Poté kdo chtěl, mohl se připojit na výšlap nevelké Ktišky.

Večer jsme měli možnost prožít vigilií s P. Romanem Dvořákem. Abychom to neměli tak jednoduché, dostali jsme za úkol vytvořit úvod ke všem čtením a žalmu. Naštěstí jsme byli rozděleni do skupinek a mohli si radit. I tak jsme se u toho ale zapotili.

Na úplný závěr dne jsme si zahráli hru „Česko“ a šli spát.

Neděle byla dnem odjezdu, avšak dříve než jsme zamávali Ktiši, zúčastnili jsme se mše svaté a poté úklidu pokojů.

Když už nám nic nestálo v cestě, rozloučili jsme se a s příjemným pocitem se rozjeli do svých domovů. *Miroslava Klimešová*

Pozvání na setkání mládeže ve Žďáře nad Sázavou

Od 14. do 19. srpna 2012 se ve Žďáře nad Sázavou bude konat už 5. Celostátní setkání mládeže (CSM). Čeká tu na Tebe velmi bohatý a pestrý program, ve kterém si budeš moci najít „to své“: poutavé katecheze, slavení eucharistie, celodenní adorace, zajímavé přednášky, dobrá hudba, výstavy, workshopy a semináře, poznávací výlety, diskusní skupinky, sportovní vyžití nebo kreativní dílny. Budeš se také moci zúčastnit školy modlitby, prožít v klidu svátost smíření nebo si popovídat s knězem. Celý týden budou na setkání přítomni biskupové, bude možné se s nimi setkat a popovídat. Součástí programu bude i *Poutí rodin*, která se bude konat v sobotu 18. srpna 2012. Žďár ale bude především místem osobních setkání - s přáteli, novými lidmi, s biskupy, s kněžími, zasvěcenými osobami... a hlavně s Kristem.

Pokračování na 11. straně.

Diecézní setkání mládeže v Českých Budějovicích 30.-31. 3. 2012

„Radujte se stále v Pánu, opakují: radujte se!“ (Flp 4,4) Tímto mottem, vyhlášeným papežem Benediktem XVI., se neslo celé letošní setkání mládeže v Českých Budějovicích. O jeho síle a veselosti vypovídal i plakát, který tvořivě namalovali animátoři a je k shlédnutí na Diecézním centru mládeže v Českých Budějovicích. Sešlo se zde okolo dvou set padesáti účastníků ze všech vikariátů českobudějovické diecéze.

Program byl pestrý a začínal již v pátek, 30. 3. mší sv. v kostele na Piaristickém náměstí, kterou zpěvem doprovázela schola z Bělčic.

Středoškoláci z Biskupského gymnázia společně se skauty připravili zajímavou hru, která vedla ulicemi města. Cílem bylo dopravit tajnou depeši opatovi kláštera. Každá skupina vyfasovala mapku a za hláholu trubky se všichni rozběhli do ulic, kde na ně čekaly různé indicie. Mohli se tak dostat k převozníkovi přes řeku, nebo hádat u němého. Do hry se zapojili i naši němečtí kamarádi, čili by se dalo říci, že hra byla mezinárodní.

Poté v kostele na Piaristickém náměstí následovala přednáška známého kněze a přírodovědce Marka Orko Váchy na téma *Duch a život*. Marek hezky prolínal ve své hbité promluvě starozákonní zkušenost Ducha s novozákonní; také jsme mohli slyšet o předobrazech Krista právě ve Starém zákoně. Přednáška byla velmi pěkná a každý si v ní mohl najít své.

Večer vyústil modlitbou se zpěvy Taizé. Kdo chtěl, mohl pokračovat na Biskupském gymnáziu v rozhovorech, adoraci, hrách, nebo svátosti smíření, ale také ve spánku. Celý program moderoval P. Vojtěch Vágai, který si připravil i sobotní ranní hru. Ta zahrála nejednoho účastníka a díky ní se nejmenší stali největšími i s trochou adrenalinu.

Dopoledne zahájil svou katechezi otec biskup Jiří Paďour, který nás povzbudil k radosti. Dále si mohli účastníci vybírat mezi rozmanitými skupinkami. Jedna účastnice ze skupinky Seniorů mezi námi podotkla: *„Hrozně se mi to líbilo, i když jsme tam byly jenom čtyři. Aspoň jsme si mohly lépe popovídat. Uvítala bych, kdyby příští rok bylo něco podobného.“* Jeden z animátorů, který se setkal s otcem biskupem Jiřím, poznamenal: *„No, setkání s biskupem bylo rozhodně něco většího. Dozvěděli jsme se o jeho životě a spoustu dalších věcí, tak že supr.“* Po obědě následoval další blok skupinek, mezi které patřila i Expedice Columbia 2011. *„Byla*



Marek Orko Vácha

perfektní, protože jsem fanda do zeměpisu a cestování a jsem ráda, že každý rok se skupinky s tímto tématem objeví,“ řekla jedna z přítomných. O vztazích a Proč mít věřícího partnera mladí hodně diskutovali. *„Manželé byli úžasní, mluvili o všem otevřeně. Tím, jak byli mladí, nám to bylo bližší.“* Jiná účastnice by zase více uvítala, kdyby manželé kladli méně otázek a nechali je na účastnících.

O tom, jak putovali do Madridu, nám pověděli Karel a Eva Starých z Prachatic. Z úst ředitele Diecézního centra mládeže Romana Dvořáka jsme se dozvěděli o Celostátním setkání mládeže ve Žďáře nad Sázavou. Svým zpěvem nás doprovázely sólistky z Chýšek.

Setkání vyvrcholilo mší sv. s otcem biskupem za doprovodu scholy z Černice. Na závěr si každý odnesl malý dárek - antistresový míček, se kterým se dá vyvádět spousta vylomenin. O tom, že setkání zdaleka nekončí, se můžete dozvědět na našich stránkách: www.dcm.bcb.cz, kde jsme pro účastníky vyhlásili literární hru o zajímavou cenu. Hlasovat už brzy můžete i vy!

Vendula Krůlová



DIECÉZNÍ CHARITA INFORMUJE



Informační setkání pro cizince



Od druhé poloviny loňského roku realizuje Poradna pro cizince a migranty při Diecézní charitě České Budějovice projekt *Pozitivní obraz cizince v ČR*, který je financován Evropským fondem pro integraci státních příslušníků třetích zemí. V rámci projektu proběhlo již mnoho aktivit – tematicky zaměřené večery, poznávací výlety, letní multikulturní akce.

V rámci projektu se 13. 3. uskutečnila informační beseda, na níž cizinci i veřejnost, která se o problematiku zajímá, mohli vyslechnout informace zástupců oddělení azylové a migrační politiky Ministerstva vnitra a pracovníků oddělení nemocenského pojištění Okresní správy sociálního zabezpečení. Akce se konala v přednáškovém sálu Orel na Lannově tř. První příspěvek informačního setkání byl věnován Oddělení azylové a migrační politiky. Dvě zaměstnankyně zde zúčastněným shrnuly zejména nejdůležitější změny týkající se pobytu cizinců v ČR, které vstoupily v plat-

nost v průběhu roku 2011. Řeč se dostala též na podmínky prodloužování dlouhodobých povolení pobytu, získání trvalého pobytu a na nutnou podobu dokladů, které musí cizinci při těchto úkonech předkládat (zajištění ubytování, příjmy atd.). Následně zaměstnanci Okresní správy českého zabezpečení představili základní body týkající se plateb nemocenského pojištění a dávek, které jsou z tohoto pojištění vypláceny.

Účastníkům besedy bylo přehledně vysvětleno, jak funguje placení pojistného u zaměstnaných či podnikajících cizinců, jaké dávky mohou být vypláceny a za jakých podmínek. Po předání informací byl prostor na diskusi a na zodpovězení otázek, které si účastníci přinesli. Dotazů zde bylo položeno hodně a cizinci využili příležitosti k získání potřebných informací, což bylo hlavním cílem večera.

*Mgr. Michaela Holá,
vedoucí Poradny pro cizince a migranty*

Hledáme dobrovolníky do Domu sv. Františka

Máte čas 1-2 hodiny týdně a možnost strávit ve Veselí nad Lužnicí čas s dříve narozenými lidmi, kteří potřebují vaši pomoc a psychickou podporu? Pak hledáme právě Vás!

Dům sv. Františka – Dům chráněného bydlení pro seniory ve Veselí nad Lužnicí poskytuje sociální služby lidem starším 60 let, kteří jsou částečně soběstační při pohybu a sebeobsluze. Má kapacitu 33 obyvatel. V letech 2010-11 chodili do Domu sv. Františka ve Veselí nad Lužnicí 4 dobrovolníci. Bohužel, v současné době do zařízení nechodí žádný dobrovolník.

Dobrovolníci se mohou zapojit a pomáhat v těchto oblastech: docházení za klienty, povídat si s nimi, naslouchat, předčítat, luštit společné křížovky. Jsou vítáni jako podpora a doprovod klientů na procházky. Dále vypomáhají při péči o zahradu, která je u domu, a také při manuálních činnostech (pomoc při stěhování, malování apod.). Je hodně možností, kde mohou dobrovolníci uplatnit svůj potenciál. Smyslem je podpora a pomoc seniorům a nemocným lidem žijícím v tomto zařízení.

Staňte se dobrovolníkem i Vy! Nezávaznou informační schůzku si můžete sjednat přímo v Domě sv. Františka, K Zastávce 646, Veselí nad Lužnicí, tel: 381 276 733, 737 420 274, e-mail: charitaveseli@gmail.cz, nebo kontaktujte Dobrovolnické centrum, Kanovnická 11, České Budějovice, tel: 731 619 845, e-mail: dobrovolnici@charitacbz.cz.

*Radka Pohanková,
koordinátorka Dobrovolnického centra*

KONTAKT:

Dobrovolnické centrum při DCH České Budějovice, Kanovnická 11, 370 01 České Budějovice, tel.: 386 322 611, 731 619 845
e-mail: dobrovolnici@charitacbz.cz,
www.dobrovolnicbz.cz

Z činnosti FCH Netolice

Farní charita Netolice byla založena zřizovacím dekretem v roce 1995; od podzimu 2011 stojí v jejím čele ředitelka Libuše Záhorková. Za činnost pro Farní charitu v uplynulých letech děkujeme bývalé ředitelce Blance Umančové a paní Evženie Zbytovské. V současné době se FCH Netolice zabývá příjmem a výdejem dámského, pánského a dětského ošacení a obuvi a drobnou pečovatelskou službou. Dále podporuje humanitární projekty a hospic v Prachaticích. Dětské ošacení je pravidelně dodáváno do dětského domova v Boršově nad Vltavou a do dětského domova v Žichovci.

Na 17. 4. 2012 je naplánována přednáška o Domácím násilí (pořádá Intervenční centrum při Diecézní charitě v Českých Budějovicích).

Farní charita Netolice sídlí v současné době v kulturním domě, kde využívá 2 místnosti, ale pro svou budoucí činnost hledá nové prostory.

DCHCB/PR



DIECÉZNÍ CHARITA INFORMUJE

Charita Bílá Hůrka pomáhá

V polovině února postihla rodinu nedaleko obce Dříteň nesmírná tragédie. Jejich dům zachvátil požár, který vznikl nepozorností z vynešeného popela. Byl silný vítr, který žhavé uhlí rozfoukal na polystyrén, kterým rodina měla zaizolovaný dům, a nebyla provedena ještě fasáda. Polystyrén začal hořet a požár se rychle šířil.

Škoda na majetku je okolo 2,5 mil Kč, z domu a jeho zařízení nezůstalo prakticky nic. Lidé byli a stále jsou velice solidární k neštěstí této rodiny. Hasiči i sportovci z Dřítně a okolí pomáhají při odklizení a rozebírání toho, co po požáru zbylo, aby se mohlo začít s rekonstrukcí nebo novou výstavbou.

Pro postiženou rodinu je to velký šok, z kterého se těžko vzpamatovává. Mají tři dcery, nejmladší navštěvuje ještě základní školu. V současné době bydlí v domě rodičů nedaleko vyhořelého domu.

Charita Bílá Hůrka se rozhodla této rodině pomoci. V letošním roce jsme v Tříkrálové sbírce vykoledovali 36.675 Kč, rozhodli jsme, že 10.000 Kč darujeme rodině na opravu domu a na překlenutí tíživé situace, do které se dostali. Dále byla uspořádána sbírka, která zatím vynesla 7.600 Kč, přičemž lidé stále ještě přispívají.

Jsmo připraveni i nadále tuto rodinu podporovat a pomáhat jí vyrovnat se s těžkou životní situací.

Diecézní charita přispěla též 10.000 Kč z Tříkrálové sbírky.

Děkujeme všem dárcům a dobrovolníkům.

*Marie Hošková,
ředitelka Charity Bílá Hůrka*



DIECÉZNÍ KATECHETICKÉ STŘEDISKO

Jarní prázdniny ve Vikariátním katechetickém středisku v Táboře (5.-7. 3. 2012)

Třidenního programu se zúčastnilo 14 dětí z různých farností vikariátu (Jistebnice, Klokoty, Chýnov, Pohnání, Ratibořské Hory).

V pondělí jsme společně vyrazili do ZOO Větrovy. Den byl sice chladný, ale slunečný, tak jsme si návštěvu ZOO docela užili. Jediným problémem bylo všudypřítomné bláto, tak jsme ze zoologické zahrady všichni odcházeli jako zvířátka, tedy špinaví jako ...

Táborský farář P. Petr Plášil pro nás na úterý připravil prohlídku kostela Narození Panny Marie a zavedl nás i do krypty. To jsme již byli docela prochladlí, takže jsme byli rádi, že v zimní kapli, kde jsme se krátce společně pomodlili, zapálili svíčky a zazpívali si pár písniček s kytarou, bylo příjemných 18°C.

Ve středu nás čekala prohlídka nádraží ČD v Táboře. Viděli jsme na vlastní oči paní, kterou jenom slyšíme z nádražního amplionu, spoustu obrazovek, které sledují pohyb vlaků a také pohyb osob po nádraží. V depu jsme přihlíželi opravě lokomotivy. Kousek jsme se svezli moderním žlutým vláčkem, o kterém jsme také získali spoustu informací. Nakonec nás i zatočili na točň pro lokomotivy.

Každý den byl čas na nějakou společnou hru na středisku, děti se vyřádily i na venkovních prolézačkách a kolotočích, společně jsme zašli i do cukrárny na něco dobrého.

Děkují dětem, že přišly, jejich rodičům, že mi je svěřili, a všem, kteří mi pomohli se zajištěním pestrého programu.

Marie Šittová, Vikariátní katechetické středisko



Velikonoční dílna v Táboře

Tradiční velikonoční dílna se konala v klostských Emauzích na Zelený čtvrtek 5. dubna 2012. Zúčastnilo se jí více než 30 dětí a desítky dospělých. Děti si - za větší či menší pomoci dospělých - vyrobily voskem zdobené velikonoční kraslice, papírové dekorace a kytičky z organzy, ozdobily voňavé perníčky. Mohly si také vyzkoušet - a moc je to bavilo - enkaustiku, což je kresba žehličkou roztavenými voskovkami na křídový papír. Pro děti jsme měli připraveny vrbové proutky, aby si mohly uplést svoji pomlázku. Některé výrobky si děti odnesly domů a některé připravily do prodeje na Hod Boží velikonoční po mši svaté v Klokotech. Výtěžek tohoto prodeje bude použit pro Adopci na dálku.

Rozešli jsme se s přáním požehnaných Velikonoc.



DIECÉZNÍ KATECHETICKÉ STŘEDISKO

Ministrantský víkend

Ve dnech 23.-25. března jsme měli po půl roce víkendové setkání jednadvaceti ministrantů z celého pelhřimovského vikariátu na faře v Nové Cerekvi. V pátek vše začalo večerí v 18 hodin, po které jsme se ubytovali a připravili na večerní modlitbu. Závěrem dne byl společenský večer. Na základě fotek jsme se pobavili a připomněli si letní tábor. Před spaním jsme shlédli film o Donu Boscovi.

Sobotu jsme zahájili rozsvíčkou a modlitbou. Po snídani nás čekal florbal a po vydatném obědě, který uvařil P. Augustin, polední klid. Následoval fotbal, ten jsme si užili stejně jako první hru. Po sportu nás překvapil otec Jan testíkem ze znalostí, které jako ministranti musíme ovládat. Dále jsme se připravili na mši svatou, která byla obětována za zemřelého

P. Josefa Hanžla a za nynějšího chvojnovského pana faráře Gabriela Labudu, který měl v ten den narozeniny. Mši doprovázela katechetka Hanka hrou na kytaru. Po večerí bylo spousta dalších her ve skupinkách. Kolem půl deváté jsme se přesunuli do kostela na křížovou cestu. V neděli ráno byla mše svatá, kterou sloužil P. Jan Hamberger, při ní byl slavnostní průvod a my všichni jsme ministrovali. Po mši sv. jsme si sbalili, poklidili, pomodlili a rozloučili se. Rád bych touto cestou poděkoval za zdařilý víkend vedoucím: Filipovi, Jěňovi, Standovi, pořadateli P. Janu Hambergerovi, kuchaři P. Augustinovi, katechetce Hance a dále všem klukům, neboť jsme dokázali vytvořit bezvadné společenství! Těším se na další setkání!

Tom - účastník setkání



VÍKEND PRO DÍVKY

V termínu 9.-11. 3. 2012 se uskutečnil víkend pro dívky (13-17 let) na faře v Žirovnici. Přijelo nás jednadvacet. Začaly jsme společnou večerí z vlastních zásob. Po ní nám vyprávěla Marie Hunalová legendu o třech stromech (a jejich splněných snech). Následoval večerní program s J. Šaškovou, kde jsme si představovaly a výtvarně ztvárňovaly svůj život jako knihu. Den jsme uzavřely modlitbou s Hankou Pechovou.

V sobotu po snídani jsme chystaly písničky k mši svaté. Tu pro nás sloužil pan vikář P. Jaromír Stehlík. Po mši sv. měla Jana pro nás imaginaci o loďce. Bylo to velmi dobré. Po výběrném obědě nás přijela navštívit paní R. Příbylová a nabídla nám besedu na téma „vztahy - chození s chlapcem“. Trpělivě odpovídala na všechny naše dotazy.

Po besedě nás čekalo tvoření. Mohly jsme si vyrobit věneček s jarním motivem a výrobky z vosku. Po večerí jsme si ve skupinkách chystaly svůj vlastní zábavný program pro druhé v podobě scének. „Večerníčky“ byly opravdu

povedené. Večer jsme opět uzavřely společnou modlitbou.

V neděli nás po snídani čekal úklid, rozloučení a mše svatá v místním kostele. Po ní jsme se rozjely do svých domovů. Náš 6. společný víkend se vydařil. Katka - účastnice víkendu



Pokračování z 8. strany.

CSM je určeno pro všechny mladé lidi (14-30 let). V programu se bude myslet jak na středoškoly, tak na vysokoškoly a mladé pracující. Přednášky budou děleny podle věku. Podle možností a svých schopností se také můžete zapojit do některé z přípravných skupinek.

Hlavním tématem letošního CSM je Duch svatý a jeho mottem je citát z listu sv. Pavla: „Ovocem Ducha je láska, radost a pokoj...“ (Gal 5,22). S mladými lidmi z celé České republiky se tak zapojíme do oslav Roku birmování, který vyhlásili naši biskupové na rok 2012 v souvislosti s třiletou přípravou na oslavu 1150. výročí příchodu sv. Cyrila a Metoděje na Velkou Moravu.

Byl jsi v roce 2007 na setkání v Táboře a chtěl bys opět zažít jeho atmosféru? Nebo jsi v Táboře nemohl být, ale hodně jsi o něm slyšel od svých kamarádů? Vydej se do Žďáru a pozvi na cestu i mladé ze svého okolí včetně hledajících! I na ně čeká na CSM zajímavý program a kdo ví... Třeba právě ve Žďáře najdou odpovědi na své otázky týkající se víry.

Přihlašovat se můžeš přes elektronickou přihlášku, kterou najdeš na webu setkání www.dozdaru.jdem.cz Cena setkání je 1.100,- Kč. Kdo se přihlásí a poplatek uhradí do 31. května 2012, zaplatí pouze 950,- Kč.

Více informací najdeš na:

<https://zdar2012.signaly.cz/>.

Věříme v Ducha svatého, svatou církev obecnou

Téma další přednášky v rámci kurzu: „Čemu věříme“ na Klokotech bylo věnované Duchu sv. a církvi. V sobotu 3. 3. toto téma zajímavě přiblížil Mgr. František Štěch, ThD. z Teologické fakulty v Č. Budějovicích. Mladý doktor teologie v 1. části hovořil o tom, co znamená, když řekneme, že věříme v Ducha sv. (Pána, dárce života, který vychází z Otce, který mluvil skrze proroky). Každý z nás jistě zná znázornění Ducha sv. jako holubice, symbolu lásky; dar Ducha je především darem ztělesněné Boží lásky. V 2. části přednášky bylo vysvětleno, co se přihodilo o Letnicích. Padesát dní po svém zmrtvýchvstání seslal Pán na své učedníky Ducha sv. a tím započal věk církve. Duch sv. proměnil o Letnicích ustrašené apoštoly v odvážné Kristovy svědky, kteří vyšli do celého světa hlásat radostnou zvěst. Od té doby je tu církev pro všechny, oslovuje lidi, překonává etnické a jazykové bariéry a může být všem srozumitelná. Nikdy však není pouhou institucí, církev je Boží přítomností mezi námi lidmi a Duch sv. je elixírem života církve. A tak prosíme stále o dary Ducha sv., moudrost, rozum, radu, sílu, umění, zbožnost a bázeň Boží, aby nám byly oporou v křesťanském životě.

Přednášky se zúčastnilo více než 30 posluchačů. V závěru Mgr. F. Štěch, ThD. odpovídal na dotazy přítomných. Doporučujeme všem účast na dalších přednáškách cyklu.

Ing. Pavel Vejkrab



DIECÉZNÍ CENTRUM PRO RODINU

Ztratili jsme nebo získali? A k čemu jsme došli?

Pod názvem *Co ztrácíme, co získáváme a kam jdeme* se 10. března uskutečnila v Českých Budějovicích duchovní obnova pro seniory, pořádaná Diecézním centrem pro rodinu. V zaplněném sále při kostele Obětování Panny Marie se nás sešlo kolem padesáti a dá se říci, že věkem jsme na tom byli různě, byli však mezi námi i mladší. Celé sobotní dopoledne jsme se nechali vést moudrostí Mons. Aleše Opatrného, který nás touto obnovou provázel. Přemýšleli jsme nad tím, kdo jsme, co ztrácíme, co získáváme a kam jdeme.

Uvědomili jsme si, že jsme lidé a jako takoví jsme stvořeni k obrazu Božímu, jako křesťané jsme vykoupeni Kristem, obdarováni Duchem svatým a Bohem povoláni k dosažení nebe.

Mimo to jsme však také stárnoucími osobami. Přiznali jsme si, že ztrácíme svěžest,

Duchovní obnova pro seniory

mládí, sílu, zdraví, tělesnou a psychickou pružnost, porozumění pro řadu současných věcí (pro „svět mladých“) a pohled na budoucnost jako na prostor rozvoje a růstu.

Pochopili jsme ale, že zároveň ztrácíme i mnoho nepotřebných věcí. Zamýšleli jsme se nad tím, zda jsme vůbec ochotni ztrácet a čeho se křečovitě a zbytečně držíme a zda jsme ochotni vydat se na cestu „postupného chudnutí až ke smrti“, ve které odevzdáme všechno. Patříme ale mezi ty, kteří ztracením získávají větší svobodu nebo jsme poutáni křečovitou snahou udržet neudržitelné?

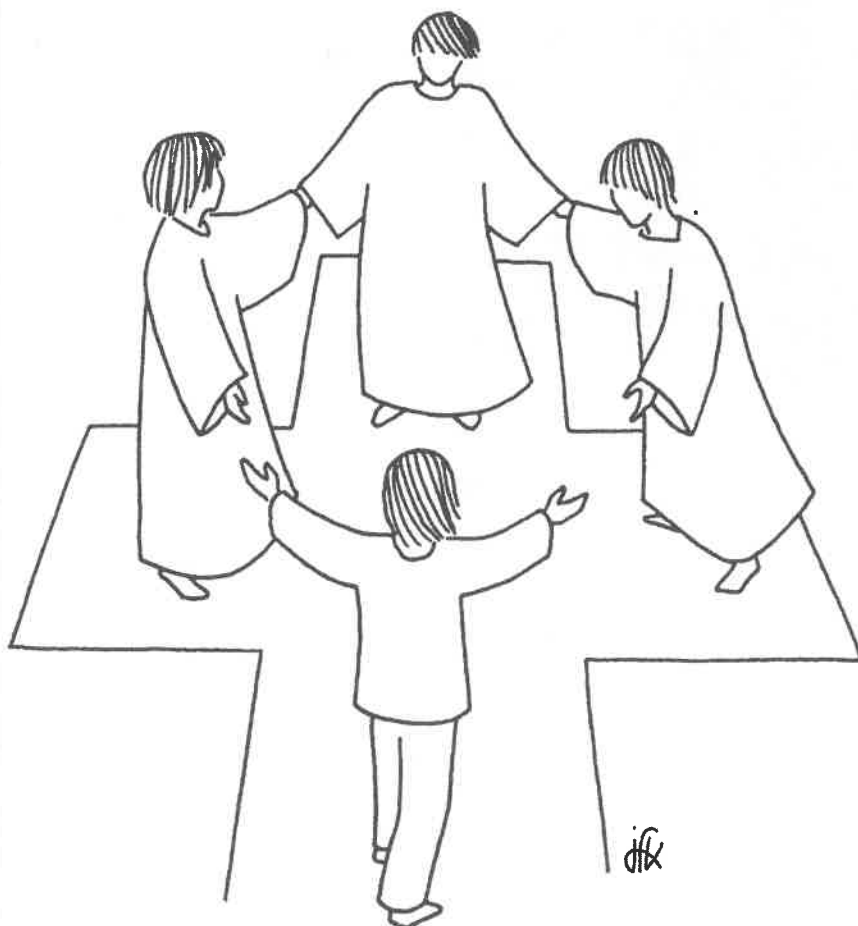
Pod vedením Mons. Aleše Opatrného jsme si uvědomili, že stárnutí znamená nejen ztráty, ale i zisk. Získáváme například mnoho životních zkušeností, a tedy nadhled,

odstup od starostí o kariéru a vůbec odstup od získávání všeho možného. Nejcennější je zisk obsáhlé zkušenosti víry – a právě tu bychom měli obhlížet, analyzovat a vyhodnocovat. Ziskem ve stáří může být i vyrovnanost, pravdivější pohled na život a schopnost vidět i v maléru druhých možnou cestu lepšímu.

A kam ve stáří jdeme?

Pravdou je, že do větší samoty, do větší nemohoucnosti a do bezvýznamnosti, ale skrze tyto věci zároveň do větší blízkosti Boží, do větší jednoduchosti víry. Blížíme se k bráně, kterou máme projít do nové skutečnosti, ke konci všech trápení a hlavně k tomu, kdo nás s láskou očekává.

Nezdá se vám, že stáří je vlastně nejkrásnějším obdobím života, v němž každého čeká ještě mnoho úkolů? BAJ



Milé rodiny, manželé i ostatní bratři a sestry, přejeme vám, abyste nejen v době velikonoční poznávali vzkříšeného Pána ve svém životě, a tak mohli být naplněni radostí.

Pavel a Alena Poláčkovi, Diecézní centrum pro rodinu

DCR NABÍZÍ

víkend pro manžele
s odrostlými dětmi

„Prázdné hnízdo“ a co teď?

27.–29. 4. 2012

na Šumavě (Prachaticko).

Začínáme v pátek v 18 hod.,
končíme v neděli ve 13 hod.

Cenu pobytu upřesníme podle počtu
přihlášených.

Je možné přihlásit se přímo na
<http://dcr.bcb.cz/udalosti/2012/04>
nebo telefonicky na t. č. 380 420 341,
popř. 731 402 981.

ČESKÁ KŘESŤANSKÁ AKADEMIE V TÁBOŘE

zve na přednášku

Mezigenerační vztahy, past nebo dar?

*Přednáší manželé Poláčkovi,
Diecézní centrum pro rodinu Č. Budějovice*

v pondělí 23. 4. 2012 v 18 hod.

Gymnázium, Křížíkovo nám.,
Tábor

Jabok? To je naprosto ojedinělá zkušenost

Těmito slovy reaguje Vanda, absolventka Vyšší odborné školy sociálně pedagogické a teologické Jabok, na dotaz, co pro ní škola znamená.

Jabok je škola zřízená Salesiánskou provincií. V příštím roce oslaví již 20. výročí svého založení. Její absolventi nosí titul diplomovaný specialista v oboru sociální pedagogika. Mnozí využívají možnost vystudovat paralelně bakalářský obor sociální a pastorační práce v programu, který Jabok zajišťuje pro Evangelickou teologickou fakultu UK. Někteří pak pokračují v magisterském studiu i na jiné fakultě. Studium na Jaboku je dostupné i v kombinované podobě – dosud v bakalářské formě, do budoucna pravděpodobně také v rámci programu DiS.

Oproti oborově příbuzným školám Jabok nabí-

zí silnou pedagogickou větev. Ve výběrových předmětech si studenti volí kupříkladu zážitkovou pedagogiku, náboženskou pedagogiku, či atraktivní seminář o rozvoji poznávacích funkcí metodou R. Feuersteina. Je zde i široká nabídka pečlivě metodicky vedených odborných praxí. Absolventi se mohou ucházet o pracovní místa v nejrůznějších výchovných zařízeních, jako jsou školky, školní kluby, střediska volného času, dětské domovy, ale také v zajímavých sociálních zařízeních, kterými jsou krizová centra, střediska pro práci s drogově závislými, s nezaměstnanými, s bezdomovci, s imigranty a příslušníky etnických menšin. Mohou také pracovat v pastorační oblasti, ve farnostech a církevních obcích.



A lukrativnost oboru? Ondřej Štefl, majitel vzdělávací agentury Scio, označil v nedávném rozhovoru péči o staré lidi a sociální péči vůbec za perspektivní obor, který bude čím dál potřebnější. „A kdyby (ošetřovatelé) uměli anglicky, polovina bohatých Holanďanů sem ráda přijede na důchod. To je perspektivní obor.“

Petr Jandejsek, foto Marta Mutlová

**Jabok – Vyšší odborná škola
sociálně pedagogická a teologická**

Salmovská 8, 120 00 Praha 2,

tel.: 224 920 425

e-mail: jabok@jabok.cz; www.jabok.cz

Příhlášky k přijímacímu pohovoru zasílejte
do 30. 4. 2012.



Farní pouť klokoťáků za sv. Anežkou



Na Zelený čtvrtek 5. dubna 2012 proběhla už tradiční Velikonoční dílna v klášterním sále na Piaristickém náměstí v Českých Budějovicích.



V sobotu 25. 2. 2012 proběhla avizovaná pouť za sv. Anežkou. První naší zastávkou byla výstava o sv. Anežce v Anežském klášteře, kam jsme přijeli pár minut po desáté. Měli jsme tak více jak hodinu čas projít si všechny expozice, které se věnovaly svatě Anežce a době jejího života. Zájemci mohli v rámci výstavy také shlédnout film, který se věnoval jejímu životu. Vyhrazený čas utekl doslova a do písmene jako voda a byl čas přesunout se na Haštalské náměstí, kde jsme měli ve 12 hodin mši svatou, kterou celebroval o. Jiří. Měli jsme tak možnost nahlédnout do interiéru kostela, který má velmi

bohatou historii a který mimo jiné sehrál významnou roli v příbězích spisovatele Foglara. Po mši svaté a rozchodu jsme se centrem Prahy přesunuli k autobusu a přešli na naši poslední zastávku – Pražský hrad. Tam nás čekala komentovaná prohlídka Svatovítského pokladu. Svatovítský poklad je velmi krásný sám o sobě. Myslím ale, že výklad, který nám poskytly zaměstnankyně Pražského hradu, tento už tak výjimečný zážitek umocnil.

Výstava je opravdu velice krásná, umístěná v nádherných prostorách, a myslím, že ve všech zanechala hluboký dojem.

M. Candra

POŠTOVNÍ SCHRÁNKA

Narodil se v malé vesničce Střítež u Božejova jako nejmladší ze tří synů malého rolníka. Otec mu zemřel brzy po návratu z 1. světové války. Jan vyrůstal s matkou v rodině svého o 15 let staršího bratra Josefa.

Ještě jako chlapec nastoupil do Jirsíkova gymnázia v Českých Budějovicích. Studia ale byla přerušena 2. světovou válkou a on byl povolán do Říše. Byl totálně nasazen v Linci v továrně na zbraně.

Po válce se již ke studiu bohosloví nevrátil a stal se učitelem (později řídícím) v Křešíně na Pacovsku. Oženil se a v roce 1955, když bylo jeho synkovi 3,5 roku, umírá ve svých 34 letech na rakovinu. O své nevléčitelné nemoci věděl - manželka našla po jeho smrti dopisy, kterými se loučil se spolužáky, s rodinou, a také s jeho milými Budějovicemi.

I když uplynula již dlouhá doba, myslím, že dopis Budějovicům vzbudí milou vzpomínku v každém, kdo v tomto městě, byť na krátkou dobu pobýval.

A ještě přikládám dopis, psaný na rozloučenou jeho kolegům - pacovským učitelům. Myslím, že stojí za to přečíst si jej i dnes.

Hana Pechová

Budějovicům

Snad jsi nezapochybovalo, mé drahé město, že bych na Tebe mohl nevzpomenout. Nemohl a nemohu ani nyní. Dnes zatěžké mi bude osobně Tebe pozdravit, tím však usilovněji v Tobě žiji svými vzpomínkami. Nesměj se mi, že máš takového milence, ale jsem tu a vzpomínám. Přijalo jsi mne, když jsem byl ještě malý chlapec, budoucí tercián. A hned první den jsi mne okouzilo. Dnes vím, že to bylo očarování dítěte. Na pletence banánů ve stáncích poblíž Rašínovy ulice se pamatuji, když jsme kolem přecházeli. Byli jsme obtěžkáni zavazadly, bratr nesl ranec poctivě nacených vesnických peřin na zádech. Já nemyslel tehdy na nic, ani na budoucí studium, ani na nový domov, jen na ty banány, které jsem si nemohl koupit. A pak jsi tolik roje a věřím, že já Tvůj. Vždyť jsme si bylo cítili tu tajemnou vůni kostela sv. Václava při našich slavných májových. Docela pevně - dnes jako tehdy - procházím tou kouzelnou zahradou za kostelem. Nebylo by konce vzpomínání, jen na toto jedno místo, ale nemám času, můj život rychleji zautíkal, musím ještě vyjít k Jirsíkovu gymnáziu, na které jsem byl takřka hrdý. Nevím proč, ale měl jsem je rád. Ve své třídě si rád posedím ještě dnes a už zase běžím kolem reálky třebas Pražskou silnicí. Ale kam

Kolikrát už jsem spal ve Skuherského ulici ve staré ložnici ve druhém patře. Kolikrát jsem tam ve snách s vámi studoval, moji spolužáci. Pamatujete se přece na hodiny, které jsme měli určeny ke studiu, na hodinku odpoledního volna, na zábavu po večeri před spaním. Já ještě dnes cítím tu tajemnou vůni kostela sv. Václava při našich slavných májových. Docela pevně - dnes jako tehdy - procházím tou kouzelnou zahradou za kostelem. Nebylo by konce vzpomínání, jen na toto jedno místo, ale nemám času, můj život rychleji zautíkal, musím ještě vyjít k Jirsíkovu gymnáziu, na které jsem byl takřka hrdý. Nevím proč, ale měl jsem je rád. Ve své třídě si rád posedím ještě dnes a už zase běžím kolem reálky třebas Pražskou silnicí. Ale kam

Jan Kukla ročník 1921



Maturitní foto



Jan Kukla - poslední foto (podzim 1954)

nyní? Tak třebas směrem ku Praze a zastavuji až daleko za městem - na hřbitově u sv. Otýlie. V myslí se mi vybavuje sychravý podzim, den Dušiček. Kolik krásy ve vás bylo, mé Budějovice, v tento den. Vracím se zpátky pražskou ulicí přes Mariánské náměstí.

Musím se zastavit pohledem do výkladní skříně u Šolínů, neodpustím si, abych nezašel do Teby, projdu přízemím i prvním patrem a pak za chvíli kolem Arnoldů odbočím do podloubí hlavního náměstí. A zde dlouho chodím, abych se nasytil. Meinl, cukrářství, oděvy, Zvon, knihy, fotograf, Slunce, radnice, za rohem Rupa, na druhé straně Ital - zmrzlina. V tomto jsme si však nerozuměli, mé Budějovice. Tolik věci jste mi nabízely, já však nesměl koupit, protože jsem myslel na svou dobrou matku. Ale nezlobím se na Vás. Dnes bych si je také nekoupil, protože už nemohu užít všeho.

Ještě mnoho míst bych chtěl navštívit, všechna by mě potěšila svou krásou, jakou v mé duši mají jen Budějovice. Křivé uličky, široká Lan-nova třída, linecké předměstí a Čtyři Dvory, Vltava u elektrárny a Malše u Háječku, Budějovice, pozdravuji Vás!

Za šťastné chvíle bezstarostného dětství, za strach ze zkoušek v Jirsíkově gymnáziu, za upřímné přátelství kamarádů i za poznání zlého Vám děkuji. Za to, že ve Vás jsem se z dítěte stal dospělým člověkem, za to, že Vy jste mi dopřály tak jasné poznání existence Boha, za vzdělání - Vám děkuji.

Za všechno, za všechno, mé Budějovice, Vám děkuji a s bolestí loučím se s Vámi.

Jan Kukla

Pacovským učitelům

Okresní učitelská schůze. Veliký svátek. Už od rána jsem se na něj těšil. A když jsem seděl mezi vámi, byl jsem spokojen. Dnes už jen vzpomínám. Zapomněl jsem vám leccos povědět. Vlastně ani tak nezapomněl, spíše neuměl nebo ještě pravdivěji - nebylo mou vlastností mluvit, když jsem nemusel.

Tak jen krátce: Pozdravuji vás všechny a přeji vám zdraví. Až budete stát před dětmi ve svých třídách, vzpomeňte si občas, koho máte před sebou: budoucí národ. Na jeho výchově budete mít veliký podíl.

Kež se vám podaří vypěstovat v té naší české zahradě pěkné květy! Třebas prosté, ale krásných barev, rovného růstu, bez mšic a škodlivých nádorů, otužilé a dlouho kvetoucí.

Jan Kukla

ŘÍMSKOKATOLICKÁ DUCHOVNÍ SPRÁVA V ŘÍMOVĚ

srdečně zve na
JARNÍ POUŤ V ŘÍMOVĚ

která se koná
v neděli 6. května 2012
k svátku Nalezení svatého Kříže

PROGRAM POUTI

Mše sv. v předvečer pouti
v sobotu 5. května v 18 hod.

Mše sv. v neděli 6. května
v 7.15 hod.; 9 hod.

Slavná mše svatá v 11 hod.

Slouží Jeho Milost
P. Josef Šedivý O. Cr.,
velmistr Křížovníků s č. hvězdou

Během dopoledne příležitost
k sv. zpovědi (svátosti smíření)

Svátostné požehnání
a zakončení pouti: 14.30 hod.

POŠTOVNÍ SCHRÁNKA

Izrael je moje láska na první i druhý pohled

Římskokatolická farnost Bernartice pořádala na přelomu února a března poutní zájezd do Svaté země. Duchovní doprovod měl na starosti P. Pius Zdeněk Vágner, OPraem., přispěl ještě jáhen Karel Sádlo a jedním z poutníků byl i milevský rodák P. Christian Martin Pšenička, OPraem. Průvodce cestovní kanceláře PALOMINO Ireny Hendrychové, která mimochodem s námi také cestovala, byl P. Marek Kozák. Poutníci byli většinou z okolí Bernartic, Milevska, ale i Týna nad Vltavou, malá část se k nám přidala v Praze a dokonce poutnice až z Olomouce.

Po odbavení v sobotu večer jsme ve 23.55 hod. odlétali do Tel Avivu. Za tři hodiny a 15 minut jsme hladce přistáli. Po všech formalitách jsme se přesunuli do pohodlného autobusu a začali – sice nevyspalí a trochu unavení – svou pouť po Svaté zemi. První zastávka byla osvěžující, u Středozemního moře v Cesarei přímořské. Tam jsme obdivovali akvadukt z doby krále Heroda Velikého, který měřil 17 km a vodou zásoboval město až z hory Karmel. Hodinky jsme si posunuli o hodinu dopředu a v 8 hodin jsme byli v Haifě, což je třetí největší město Izraele (270 tis. obyvatel). Kromě jiného jsme navštívili karmelitánský klášter z r. 1823 Stella Maris (Hvězda mořská) a také se pokochali nádherným výhledem na přístav a moře. Obdivovali jsme památku UNESCO centrum Baháí (nezávislé světové náboženství), známé svými krásnými zahradami.

Další zastávkou byla křižácká pevnost Akko blízko libanonských hranic. Město je rovněž památkou UNESCO, staré město fascinuje mohutnými hradbami i přístavem. Měli jsme možnost nahlédnout do mešity El-Jazzar. V poledne jsme dorazili do Nazareta, asi dvěstětisícového města, které před dvěma tisíci let mělo jen 500 obyvatel. Po duši nás pohladila



nádherná stavba baziliky Zvěstování Panny Marie, každý jsme po svém prožívali nezapomenutelné okamžiky.

Naše putování pokračovalo den po dni a sledovali jsme příběh narození, života i umučení Ježíše Krista.

Jen stručně shrnu další dny. Navštívili jsme Genezaretské jezero, po němž jsme pluli, ochutnali rybu sv. Petra, obdivovali jsme Primát sv. Petra, Tabghu i vykopávky a nádherný nový kostel v Kafarnaum. U řeky Jordán jsme obnovili své křestní sliby. Na Hoře Blahoslavenství jsme slavili mši sv. Zastavili jsme se v Káně galilejské, kde sedm manželských párů z naší výpravy obnovilo manželské sliby.

Další den nás čekala Hora Tábor (proměnění

Páně). Až nahoru jsme postupně jeli taxíky strmými serpentinami. Počasí se měnilo, foukal studený vítr. I tady jsme slavili mši sv., kterou tentokrát sloužil P. Christian.

Následovalo nejstarší město Jericho s vykopávkami, produkty z Mrtvého moře, nádherným ovocem a zeleninou. Mohli jsme si pohladit třeba velblouda a nakoupit něco od beduinů. Zastavili jsme u Hory pokušení, ve srázu je vidět lanovku vedoucí k ortodoxnímu klášteru. Jeli jsme Judskou pouští, kde žil i Jan Křtitel, až k Wadi Quelt. Je to nehostinná krajina, kde žijí kočovní beduíni. Pokračovali jsme na jih až na západní břeh Jordánu (autonomní oblast Palestiny). Přijeli jsme k Betlému, okolo nějž se staví od roku 2003 obranná zeď, která má zamezit teroristickým útokům. Při výjezdu i vjezdu do města se všichni podrobují kontrole, hlídkují vojáci i vojandy se samopaly.

Po ubytování a výborné večeři jsme se často scházeli u někoho na pokoji, probírali jsme zážitky a vstřebávali informace od našich duchovních. Často jsme si na závěr – jako vzpomínku na domov – zazpívali i naše lidové písničky.

Další den ráno jsme navštívili Kumran a jeho vykopávky (Svitky od Mrtvého moře), pokračovali jsme na pevnost Masadu, kam nás vvezla lanovka s kapacitou 80 lidí. Jsou zde velkolepé zbytky obrovské pevnosti krále Heroda. Pokračovali jsme k Mrtvému moři, většina z nás se i přes nepřízeň počasí vykoukala. A proto se, s výkřikem „odvahu“ ponořujeme do hebké slané vody Mrtvého moře. Voda není studená, ale venku se počasí horší. Osvěžení jsme se vrátili do Betléma.

Ve čtvrtek ráno přšelo, foukal ledový vítr. Jeli jsme do Jeruzaléma. Prošli jsme Damažskou



Pokračování na 16. straně.

POŠTOVNÍ SCHRÁNKA

Pokračování z 15. strany.

branou a po mši sv. v Kapli Bičování jsme se pomodlili křížovou cestu, kterou vedl jáhen Karel Sádlo. Procházeli jsme jednotlivá zastavení uličkami arabského bazaru až jsme došli k bazilice Božího hrobu. Všichni jsme s úctou vystáli frontu, abychom mohli vejít do Božího hrobu. V této bazilice byla spousta poutníků ze všech koutů světa. Viděli jsme Golgotu i kámen, kde Ježíšovo mrtvé tělo natřeli olejem před uložením do hrobu. Byl čas i na osobní modlitbu a na ztišení. Po společné fotografii jsme po třech hodinách opustili tyto posvátné prostory a šli jsme městem (Kargo, z dálky Zeď nářků, Chrámová hora, Hora Sión, byli jsme u hrobu krále Davida, ve Večeřadle (poslední večere Páně), bazilice Zesnutí Panny Marie. Celí zmrzlí a i mokří jsme jeli do Bethany, kde žil Lazar a jeho sestry Marie a Marta. Navštívili jsme jeho hrob. Na závěr dne měla být prohlídka diamantového centra Caprice, ale nějakým komunikačním nedopatřením už s naší výpravou nepočítali a diamanty měli v sejfech, protože končila pracovní doba. Tím jsme získali čas potřebný k usušení oděvů a bot po celodenních rozmarech počasí. Ještě štěstí, že všichni měli nějakou zásobu slivovice, která nás asi chránila od nasytnutí. A to jsme ještě nevěděli, co nás čeká ráno.

V pátek jsme se probudili do zasněženého Betléma. Komu neuschly boty, vzal si na ponožky mikrotenové pytlíky a byl v suchu.

Tentokrát jsme po snídani a mši sv. jeli do Jeruzaléma na Olivovou horu, kde byl nádherný pohled na celý Jeruzalém. Následoval kostel Dominus Flevit, kostel sv. Štěpána i pravoslavný kostel sv. Maří Magdalény. Došli jsme do Getsemanské zahrady, kde rostou prastaré olivovníky. V Bazilice úzkosti a krvavého potu Krista Pána (Kostel všech národů) jsme měli dost času na své myšlenky. Navštívili jsme kostel Nanebevzetí Panny Marie, šli jsme dlouhým širokým schodištěm dolů do krypty s množstvím lamp, což je znak arménské a řecko-ortodoxní církve. Pokračovali jsme okolo nejstarších hrobů – údolím Kidron, hroby v Absalomu, Bnei Hezir a sv. Jakuba, kde jsou současné i staré hřbitovy. Byla zima, vítr, přšelo. Šli jsme okolo starého města, hradby, vykopávky, výhledy. Prošli jsme bezpečnostním rámem ke Zdi nářků, pozorovali modlící se židy a vložili své prosby do kamenné škvíry ve zdi. Na závěr jsme prošli opět arabským bazarem, kdo chtěl, nakupoval i smlouval. Navštívili jsme obchůdky s výrobky z olivového dřeva, kde byly různé dárkové předměty, obrázky, růžence i křížky.

V sobotu jsme procházeli Betlém. Přes Náměstí Jesliček k bazilice Narození, která vypadá jako mohutná pevnost. Zaujme nás nízký vchod, upravený tak, aby se nedalo dovnitř vjet na koni. Kostel je z byzantské doby, ze 4. století je i osmiboká křtitelnice. Jsou tu také zbytky originálních mozaikových podlah. Kostel se skládá z více částí, které spravují různé církve.

Až se ke čtenáři dostane toto číslo Setkání, bude již po velikonočních svátcích, a tak bychom měli být všichni prozářeni světlem Vzkříšení. Nicméně, v době postní, kdy se rodí tyto řádky, nemůžeme být od světla naší víry vzdáleni. Snad si proto můžeme připomenout i světlo Nejsvětější Trojice.

Nejsvětější Trojici je zasvěcen i kostel v Čimelicích. Vznik plebánie je v historii uváděn rokem 1356 ještě pod názvem Rakovice. Později byla obec přifařena v Miroticům, roku 1629 povýšena na městečko a roku 1738 obnovena farnost. Kostel byl původně gotický, přestavěn v první polovině 17. století. Do původního farního rozdělení patří přilehlé okolní obce a správcem byl do svého úmrtí vikář P. Jan Krejsa z Mirotic. Nyní je farnost spravována jako součást vikariátu z Písku, administrátorem excurrento P. Mgr. František Hemala s výpomocí jáhnů Kabička a Košatky.

A právě v tomto kostele se v pátek před Květnou nedělí uskutečnil pod záštitou Obce Čimelice koncert Pěveckého sboru jihočeských učitelek při Biskupském gymnáziu J. N. Neumanna v Českých Budějovicích. Připomeňme si, že sbor byl založen v roce 1963 sbormistrem Theodorem Pártlem na Střední pedagogické škole v Prachaticích a od roku 1993 pokračuje v jihočeské metropoli. V příštím roce dovrší 50 let svého trvání. Během své činnosti koncertoval po celé naší vlasti a téměř celé Evropě, uskutečnil mnoho rozhlasových a televizních záznamů, přímých přenosů a natočil LP desku a několik CD. Na festivalech, přehlídkách a soutěžích získal řadu předních ocenění - absolutní vítězství např. v Haagu roku 1975. Mezi nejvýznamnější spolupracovníky patřil Radovan Lukavský, Eduard Haken a další.

Byli jsme v kapli sv. Josefa a kapli Neviňátek, v jeskyni, kde sv. Jeroným prepisoval Písmo do latiny. Potom jsme přešli do Mléčné jeskyně, což je františkánský kostel vybudovaný nad jeskyní, kde se údajně ukrývala Svatá rodina při svém útěku do Egypta.

P. Marek nám jako obvykle podal vyčerpávající výklad. Pak následoval osobní program. Vrátili jsme se do Baziliky narození a tam vystáli opět frontu až do Jeskyně narození. Pak následovala chvilka ztišení, možnost pokleknutí a položení ruky na stříbrou hvězdu – místo narození Ježíše. Pak jsme se vydali na individuální prohlídku města. Panoval zde čilý ruch, i když přšelo. Jezdí tu mnoho našich škodovek (žluté oktávky jsou taxíky).

Opoledne jsme odjeli na Pole pastýřů, odkud pastevci uviděli hvězdu nad Betlémem a vydali se za ní. Zdejší kostel je kulatá stavba s oltářem uprostřed a překrásnou kupolí. Tam byla odsloužena naše poslední mše sv. na této pouti. Večer jsme se sešli v jídelně a P. Pius posvě-

Světlo Hospodinovo

Tentokrát zazněla Missa brevis (Kyrie, Sanctus, Benedictus, Agnus Dei...) a Lucerna Domini (Šalomounova Kniha přísloví). A právě v této části nacházíme ono významné spojení - Lucerna Domini spiraculum hominis - Světlo Hospodinovo vstupuje do člověka.

Jistě bychom si mohli položit i další textové pasáže, pro nedostatek místa však jen část - „Komu chutná chléb klamu, bude mít později plná ústa písku“. „Kdo může říci: mé srdce je čisté, jsem bez hříchu?“ Jak přiléhavé právě pro dobu předvelikonoční.

Netřeba ani připomínat úspěch tohoto vystoupení. Vždyť posluchačům se představil známý herec a moderátor s vynikajícím uměleckým přednesem - Alfréd Strejček. V hudebním přednesu barytonista Svatopluk Sem, sólista Státní opery a stálý host Národního divadla, držitel Ceny Karla Rodena a trojnásobný držitel Jihočeské Thálie. Jako další Bohuslav Matoušek, houslový virtuos, profesor AMU v Praze a JAMU v Brně. Dále pak Vítězslav Ochman, absolvent Konzervatoře v Českých Budějovicích, laureát řady soutěží, třikrát oceněný jako Talent Jihočeského kraje; Vlastimil Ochman, absolvent Pedagogické fakulty, dlouholetý člen Jihočeské komorní filharmonie, kde nyní působí jako ředitel - oba housle. Jaroslav Janutka (hoboj), absolvent Konzervatoře v Praze; Jaroslav Sebera (fagot), absolvent Konzervatoře v Brně; Mikoláš Troup (varhany), absolvent Konzervatoře v Českých Budějovicích, dále studuje hudební vědu na Filozofické fakultě UK. Pro úplnost - další interpreti Karel Beran, Monika Valová, pěvci Ivana Valová, Kateřina Mastná, členové PSJU, sbormistři Theodor Pártl a Anna Voříšková.

František Růžička, České Budějovice

til dárky pro naše blízké. Ta noc byla velice krátká, v neděli v 1.15 hod. byla připravena káva, nanosili jsme kufry do autobusu a ve dvě hodiny jsme odjízďeli na letiště do Tel Avivu. Odbavení proběhlo celkem rychle a bez komplikací. Rozloučili jsme se s naším průvodcem P. Markem a paní Hendrychovou, kteří si převzali další skupinu poutníků. Odlétali jsme asi v 6 hodin; let probíhal hladce. Po odbavení jsme se v Praze rozloučili s některými poutníky a autobusem vrátili do Milevska, kde přesně v poledne P. Pius sloužil v klášteře děkovnou mši sv. za asistence jáhna K. Sádla. P. Christian zůstal ve svém působišti v Praze. Všichni jsme cítili vděčnost za to, že jsme se v pořádku vrátili domů.

Co dodat? Izrael je krásná, různorodá, různobarevná a zvláštní země, která mě dostala. Má úžasnou historii, cítím se tam dobře. Díky, Pane Bože, díky i všem mým milým doma!

Alena Růžičková

K ČETBĚ A STUDIU DOPORUČUJEME

Akvinský Tomáš - Výklad Vyznání víry a Desatera

Tato dvě opuscula patří mezi Tomášova kázání. Díky nim si ho můžeme představit nejen jako scholastického učenice, ale především jako světce. Jeho cílem bylo vést posluchače ke svatosti, a tomu odpovídá jazyk a styl těchto kázání - konkrétní, určený denní zkušeností a úctou k Božímu slovu. Díky své hloubce a jasnosti k nám jeho homilie promlouvají i dnes.

Krystal, brož., 221 str., 230 Kč

Pířha Petr - Slyšte slovo a zpívejte píseň

Poutavé vyprávění o životě sv. Cyrila a Metoděje napsal autor pro moravské a české děti a mládež. Kniha potvrzuje, co připomínal papež Jan Pavel II, že opravdová víra vždy vytváří a zanechává za sebou i ryzí kulturu.

Poustevník, váz., 205 s., 240 Kč

Pokorný Petr - Má to smysl

P. Pokorný patří k našim nejznámějším biblistům. Hluboká znalost novozákonních látek mu umožňuje hledět na jednotlivé texty jakoby z nadhledu a vnímat je v širších filosofických i etických souvislostech. Hlavním motivem jeho úvah je naděje pramenící z hlubokého přesvědčení, že život má smysl, a proto stojí za to jej žít.

Vyšehrad, váz., 323 s., 298 Kč

Röhr Heinz-Peter - Cesty z úzkosti a deprese
Úspěch, kariéra a blahobyt představují pro mnohé naplnění životního štěstí. Navzdory tomu všemu však v naší kultuře trpí stále více lidí úzkostnými stavy, pocity nespokojenosti, frustrací, nejistotou a depresemi. Pomocí srozumitelných kazuistik a praktických cvičení nám ukazuje cestu ke klíči k životní spokojenosti - k lásce k sobě samým.

Portál, brož., 166 s., 265 Kč

Sendler Egon - Ikona. Obraz neviditelného

Bohatě ilustrovaná publikace proslulého znalce teologie ikon a odborníka v technice jejich malby je nezbytným pramenem pro uvedení do tradice křesťanských východních škol a syntézou pro odborníky. Podrobný a systematický přehled vzniku ikony a jejího významu předkládá autor s hlubokým vhledem do souvislostí.

Refugium, váz., 382 s., 550 Kč

Spiteris Yannis - Řehoř Palamě (1296-1359): milost a zkušenost

Dílo byzantského myslitele Řehoře Palamy, mnicha z hory Athos, arcibiskupa soluňského, představuje syntézu křesťanského Východu. Klíčovým tématem jeho myšlení je proces přetvoření člověka a světa slávou Boží, což vysvětluje metodou vidění Boha v srdci.

Refugium, 269 s., 285 Kč

Vít Arnošt, Rémišová Eva (ilustr.) - Proč asi chrti ocasem vrtí?

Proč asi chrti ocasem vrtí? Umí kokrhat? A co láká ovčáka? Tato knížka je soubor básniček, které poučí i pobaví. Krátké básničky dětem nabízejí mnoho informací ze světa zvířat, nenásilně rozšiřují slovní zásobu a zlepšují řečový projev, smysl pro jazyk a rytmus a neméně důležitý smysl pro krásu a humor.

Portál, váz., 96 s., 239 Kč

YMCA Familia

a Oblastní Charita Ústí nad Orlicí
srdečně zvou na své programy nejen
pro manžele a partnery,
ale i na duchovní programy pro muže:

Manželská setkání (17.-25. 8. 2012, Liberec)

Kurz pro manžele a partnery, věřící i nevěřící, vedený formou přednášek a skupinkových workshopů v duchu křesťanských zásad, ale je otevřen širokému okruhu zájemců, kteří se rozhodli poznat a prohloubit svůj vztah.

Víkend pro chlapy „Kříže jako nový začátek“ (24.-27. 5. 2012, Křižanov)

Program nabízí aktuální témata, o kterých pohovoří např. egyptolog prof. Dr. Miroslav Bárta, finanční expert ing. Milan Bubeníček, Mgr. P. Petr Glogar, OCD a filosof, antropolog a religionista prof. Jan Sokol, PhD., CSc.

Prostor bude věnován i odpočinku, oblíbeným chlapeckým aktivitám a diskusi s přednášejícími.

„CROSS 012“ - Duchovní seminář pro mladé muže (7.-11. 9. 2012, Nesměř)

Netradiční seminář pro muže ve věku 18-25/30 let je zaměřen na prožití a lepší pochopení základních souvislostí procesu oddělení se od rodičů ve vztahové (psychosociální) i duchovní rovině. Program je tvořen přednáškami a prací ve skupinách i samostatně, s řadou zážitkových prvků. Provází P. Petr Glogar, OCD.

Mužský rituál vstupu do zralé dospělosti, (12.-16. 9. 2012, Nesměř)

Duchovní cvičení v ekumenickém duchu inspirované františkánem P. Richardem Rohrem. Program je určen pro muže ve věku 30-60 let, kteří chtějí vykročit na cestu k zralé dospělosti.

Přihlášky a informace o všech akcích najdete na www.familia.cz

MANŽELSKÁ SETKÁNÍ ANEB JAK OBOHATIT NÁŠ VZTAH

Již 15 let probíhá kurz Manželských setkání. Letos se uskuteční 17.-25. srpna v areálu kolejí Technické univerzity v Liberci.

Manželská setkání jsou určena pro manžele a partnery, věřící i nevěřící, kurz je veden v duchu křesťanských zásad, ale je otevřen širokému okruhu zájemců. Program každého dne začíná přednáškou, kterou vedou „laici“, ovšem odborníci na slovo vzati - manželé, kteří hovoří o vlastních zkušenostech, problémech i radostech. Po přednáškách jsou páry rozděleny do skupinek, kde mohou o tématech diskutovat. Sjednocujícím prvkem přednášek i workshopů ve skupinách je otevřenost a prostředí vzájemné důvěry. Humor a obohacující společenství vynahrazují všem to, že místo dovolené u moře intenzivně pracují na svém vztahu. Mnozí z účastníků minulých kurzů konstatovali, že tato zkušenost je pro ně velikou investicí do budoucnosti.

Program setkání je věnován např. hledání zdravého sebevědomí, uspořádání priorit a životních hodnot, role odpuštění v partnerském vztahu, odstranění chyb v komunikaci, sdělování klíčových potřeb partnerů, sexualita a další. Účast-

PERSONALIA

ŽIVOTNÍ JUBILEA

P. Mgr. Adolf Pintíř, generální vikář, oslaví 14. 5. 2012 šedesáté narozeniny.

VÝROČÍ KNĚŽSKÉHO SVĚCENÍ

P. Jaroslav Karl, Klatovy, oslaví 14. 5. 2012 padesáté výročí kněžského svěcení.

Oběma jubilantům upřímně blahopřejeme.

ÚMRTÍ

P. Jaroslav Moštěk (spisovatelským jménem Jaroslav Olšava), čestný kanovník Kolegiátní kapituly při kostele Povýšení sv. Kříže v Litomyšli, který v letech 1993-1997 spravoval naše farnosti Dušejov a Vyskytná nad Jihlavou a kratší dobu také Nový Rychnov, zemřel 17. 3. 2012 ve věku téměř 90 let. Pohřben byl 23. 3. 2012 ve Skuhrově u Havlíčkova Brodu v královéhradecké diecézi.

R. I. P.

-acebb-

**V pondělí 7. května 2012
v 17.30 hod.**

**V HORAŽDOVICÍCH
v kostele sv. Petra a Pavla**

bude slavena mše sv., při níž bude
koncelebrovat **P. Anthony Saji VC**,
který bude kázat a modlit se za uzdravení
skrze Eucharistii.

*P. Anthony Saji VC je indický kněz z Kongregace vincentinů provincie Marymatha, nástupce P. Billa. Působí jako misionář ve východní Africe (Uganda, Tanzanie, Keňa) a zároveň přináší radostnou zvěst lidem celého světa. Slouží mše svaté s modlitbou za uzdravení a vede šestiden-
ní exercicie v tichu zaměřené na setkání s Ježíšem a celkové obrácení člověka. Je to člověk hluboké víry s láskou k Bohu a lidem a s rozsáhlými životními zkušenostmi.*

Více informací na cz.frbill.net
nebo na tel. 606 627 636.

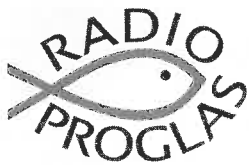
Všichni zájemci jsou srdečně zváni!

nické páry mohou využít přítomných zkušených odborníků - psychologů, psychoterapeutů a kněží.

V nabývaných dnech zůstává čas i na sportovní aktivity nebo posezení se známými. O děti se během přednášek a skupinek stará perfektně připravený tým, který pro ně organizuje program přizpůsobený konkrétnímu věku.

Na Manželská setkání přijíždí vysoké procento účastníků, kteří již zdejší atmosféru znají a oblíbili si ji, ale máme radost, že v loňském roce celou třetinu frekvencí tvořily úplně nové páry. Stejně tak potěší výsledky reflexe a ankety, kde se objevovaly výroky jako: „Proč jsme nepřišli už dřív?“ nebo „Nikdy jsme nezažili nic lepšího!“

-hk-



Radio Proglas

vysílá na území jižních Čech na frekvencích 88,7 FM v Táboře, 89,5 FM v Písku, 92,3 FM v Českých Budějovicích a 107,5 FM z Nových Hradů. Podrobný týdenní program najdete v Katolickém týdeníku nebo na internetové stránce www.proglas.cz. Máte-li zájem o podrobný rozpis vysílacího schématu, můžete o něj požádat na adrese redakce@proglas.cz.

K místům a farnostem, z nichž Radio Proglas pravidelně přenáší **bohoslužby**, patří také České Budějovice, konkrétně salesiánská farnost sv. Vojtěcha v městské části Čtyři Dvory. Mše svatě jsou z tohoto kostela přenášeny každý pátek v 18 hodin, s výjimkou prvního pátku v měsíci. (V době letních prázdnin se bohoslužby nepřenaší).

* **Barvínek**, hravý magazín pro mladé zvědavé posluchače, uvádějí vždy v úterý od 16.00 a v sobotní repríze od 9.30 moderátorská dvojice Luděk Strašák a Karolina Antlová. 17. 4. patří Telefonickému riskování, které i na jaře umožní vyhrát zajímavou cenu. 21. 4. vysíláme mimořádnou reprízu pořadu Na lodi kolem světa. Brněnský hudebník Ladislav Kernl strávil velkou část svého života na lodi. Jako zpěvák kapely, která hrála cestujícím, několikrát objel celý svět. Budeme se s ním proto bavit o muzice, cestování, moři i o obrovských lodích pro několik set pasažérů. 24. 4. naladíte Dubnový magazín. V této relaci si představíme CD Karolíny Kamberské určené dětem s názvem Říkadla a křikadla, připomeneme si 100 let skautingu u nás, podíváme se do hlubin vesmíru a také přineseme další díl cyklu 100 českých nej. 1. 5. zachytíte pořad pojmenovaný Pojed s námi do Fryštátu. Fryštát na Zlínsku je místem, kde se před 85 lety usadili první salesiáni. Barvínek navštívil tamní Dům Ignáce Stuchlého a zjistil, že ve Fryštátu není zatuchlo, ale právě naopak. Jedná se o místo, kde se během roku vystřídá několik set mladých lidí, kteří zažívají nesmírně zajímavé věci. 8. 5. vyjde nad Barvínek Duha – přiblížíme si totiž známý dětský časopis. 15. 5. si opět zariskujeme po telefonu. Zapijte se!

* Medailon Jaromíra Vejvody vykreslíme ve čtvrtek 19. 4. od 16.55. Redaktorka Helena Hájková připomene, že na letošek připadá sté výročí narození zmíněného skladatele. Jaromír Vejvoda napsal více než osmdesát skladeb, ale proslavila ho hned první z nich - polka Škoda lásky. Na skladatele zavzpomínejte spolu s námi v pořadu **Hrajte, kapely!**

* V pořadu **Slyšte, lidé!** v sobotu 21. 4. si podrobně představíme sedmasedmdesátiletého rodáka z Montrealu, zpívajícího básníka Leonarda Cohena. Věnovat se budeme jak jeho raným nahrávkám z 60. let, tak i například písním z jeho letošního alba Old Ideas. A všimneme si i židovských a obecně náboženských prvků v písničkářových textech. Profil kanadského písničkáře Leonarda Cohena vysíláme od 19.15.

* V neděli 22. 4. naladíte vždy od 13.20 **Knihovničku**. Redaktorka Marie Blažková tentokrát představí knihu ve Vichru války od Andree Robertse. Čerstvý titul z pera zmíněného britského autora, renomovaného historika nabízí nový pohled na pohnutou kapitolu dějin počinaje napadením Polska 1. září 1939 až po japonskou kapitulaci o šest let později. S využí-

tím dosud neznámých dokumentů, na které autor narazil při archivním výzkumu, se pokouší odpovědět na stěžejní otázky, zda mohly státy nakonec poražené válku hypoteticky vyhrát a co vlastně jejich porážku způsobilo. Kniha získala ocenění za nejlepší britské vojensko-historické dílo r. 2010.

* Do Dvořákovy Olomouce zavítáme v pátek 27. 4. v rámci relace věnované klasické hudbě. Olomoucká redaktorka Radka Rozkovecova bude hovořit s ředitelem Moravské filharmonie Olomouc o historii i letošním programu jarního festivalu Dvořákova Olomouc, který má v hanácké metropoli téměř šedesátiletou tradici. Dramaturgie Dvořákovy Olomouce se primárně orientuje nejen na významná díla Antonína Dvořáka, ale také na další skladby českých autorů. Více se dozvíte v **Oktávě** od 16.55.

* Magazín pro maminky nebo tatínky na rodičovské dovolené **Kafemlýnek** vysíláme vždy v úterý od 9.30. Téma pořadu 15. 5. zní Dejme dětem šanci - pomáhající organizace. Redaktorka Irena Kintrová přiblíží občanské sdružení, které pomáhá dětem a mladým lidem z dětských domovů během jejich pobytu v dětském domově i na cestě k osamostatnění. Organizace směřuje své úsilí také k tomu, aby si lidé děti adoptovali nebo brali do pěstounské péče. Nabídkou nového domova dítěti sice nezměníme vše, ale jednomu dítěti svět určitě změnit můžeme! Lidé ze sdružení Dejme dětem šanci tedy umožňují lidem v ČR podpořit konkrétní dítě, žijící v dětském domově, tak jak ono potřebuje a zároveň formou, která je pro ně přijatelná. V pořadu se ale zmíníme i o dalších pomáhajících projektech neziskových organizací a připojíme i několik knižních tipů. -js-

ČESKÁ KŘESŤANSKÁ AKADEMIE PRACHATICE

pořádá

26. 4. 2012 v 18 hod.
v SPŠ Prachatice

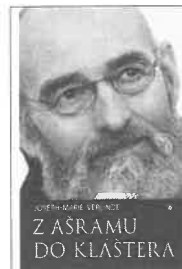
přednášku
P. Ivo Prokopa

KATOLICKÁ CÍRKEV
KONTRA NACISMUS

KARMELITÁNSKÉ NAKLADATELSTVÍ

Joseph-Marie Verlinde - **Z AŠRAMU
DO KLÁSTERA**

Autora v mládí silně oslovil guru Mahariši Mahéš Jógi. Několik let pronikal do tajů nově objevené duchovní cesty. Později ale prožil nečekané oslovení Kristem, které ho přimělo k návratu do Evropy a ke křesťanství.



Vázaná, 224 str., 249 Kč

MODLITBA? NO PROBLEM!

Joachim Badeni v rozhovoru s Alinou Petrowou-Wasilewiczovou

Autor uvádí čtenáře do modlitby jako ten, kdo poznal její cenu, ale i úskalí. Srozumitelným a přívětivým způsobem nabízí množství inspirací i praktických rad ohledně modlitby. Vnímá modlitbu jako něco životodárného, nikoliv jako tíživou povinnost věřících lidí.

Brožovaná, 96 str., 125 Kč



Regina Domanová, Ben Hatke (ilustr.)

- ANDÍLEK VE VODÁCH

Knižka Reginy Domanové je půvabným zpracováním toho, jak může maminka, která čeká dalšího potomka, říci jeho malému sourozenci, co se děje v jejím bříšku.



Váz., 48 str., 139 Kč

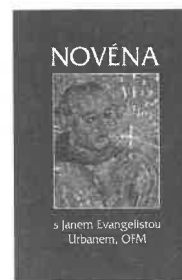
Enzo Bianchi - KNĚŽÍM: SLOVO A LITURGIE

Enzo Bianchi povzbuzuje kněze k takovému slavení eucharistie, které by se stalo skutečně jejich posvěcením. Zabývá se nebezpečím rutiny, teatrálnosti a roztěkanosti, ale především otázkou, jak se na vlastní slavení liturgie připravit.

Brožovaná, 104 str., 132 Kč

NOVĚNA S JANEM EVANGELISTOU URBANEM, OFM

„Všichni jsme děti své doby, ale někteří jsou i jejími tvůrci. Jedním z nich je otec Jan Evangelista Urban, františkán, učitel duchovního života, kněz hluboké zkušenosti s Bohem, člověk modlitby a kontemplace, zakladatel Sester Apoštolátu sv. Františka.“ (z úvodu)



Brožovaná, 33 str., 39 Kč

www.ikarmel.cz

Po čtyřiceti letech





Sbírka na opravu katedrály sv. Mikuláše

Biskupství českobudějovické zřídilo u VOLKSBANK CZ, a.s. samostatný účet číslo: **2200034060/6800**, na který lze celoročně posílat finanční dary na opravu katedrály sv. Mikuláše.

Dárci budou mít možnost snížit si o hodnotu poskytnutého daru svůj daňový základ.

Výzva k sbírce na katedrálu

(...) Jedním z velkých počínů biskupa Hloucha po jeho návratu z internace byla obnova katedrály sv. Mikuláše v duchu 2. vatikánského koncilu, který v předcházejících letech právě proběhl. Letos je to 50 let od zahájení tohoto koncilu.

Rozhodli jsme se, po zodpovědném zvážení všech okolností, využít mimořádné možnosti použít dotace Evropské unie k rekonstrukci katedrály. Dotace činí více než 20 miliónů korun. Je třeba ovšem z našich zdrojů doplnit nejméně čtyři milióny. Naše diecéze majetek nemá. To, co se eventuálně vrátí v restitucích – budou-li nějaké, sotva postačí na režii farností a spolufinancování charity, škol a údržby objektů.

Jediným jistým zdrojem zůstáváme my sami, žijící věřící lidé, kteří spoluvytváříme církev na území naší diecéze.

Středem naší diecéze je katedrála. Je nazývána srdcem diecéze. Je to biskupský kostel. Naše katedrála byla původně děkanským kostelem a stala se katedrálou při vzniku diecéze roku 1785. Od té doby prošla několika opravami, z nichž ta

poslední byla v letech 1969-71. Já jsem dvanáctým biskupem v její historii.

Prosím vás, abyste projevili svou sounáležitost s místem, kde biskup světit kněze pro působení ve vašich farnostech. V katedrále se každoročně schází kněží na Zelený čtvrtek k obnově svých kněžských slibů a k oživení pouta s biskupem, jako nástupcem apoštolů. Při té příležitosti, jak víte, se světit posvátné oleje, s nimiž vám pak kněží slouží při udílení svátostí.

Katedrála je naše. Přijali jsme ji jako dědictví a chceme v ní prožít svou křesťanskou přítomnost se vztaženou rukou a duší do budoucnosti.

Věřím, že se při znovuvysvěcení katedrály i v dalším čase spolu setkáme. Teď je třeba dokončit, co započalo přípravnou etapou.

Díky za vaši spoluzodpovědnost a vaši štědrou velkorysost. Ze srdce vám všem žehnám a přeji hluboký prožitek tajemství naší víry.

Váš biskup + Jiří